

ΚΕΣΑ

ΙΟΥΝΙΟΣ 1950

ΣΙΒΑΝ-ΤΑΜΟΥΖ 5710

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡΙΘ. 15

ΚΕΟΥΛΑ (ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΡΕΝ ΚΑΓΙΕΜΕΤ ΛΕΪΣΡΑΕΛ
(ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΕΡΡΙΚΟΣ Κ. ΦΟΡΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ 3 - ΤΗΛ. 28556

ΕΤΟΣ Β' - ΑΡΙΘ. 15 - ΑΘΗΝΑΙ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1950
ΣΙΒΑΝ - ΤΑΜΟΥΖ 5710

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
Chaim Weizmann : Η' τελευταία φάση	3
R. Cohn : Τὰ 60 χρόνια του 'Αβραάμ Γκρανόντ	7
Historicus : 'Η γέφυρα της σωτηρίας	9
** : 'Αβραάμ Σλόνσκη	10
Monty Jacobs : Τεχνητά δόντια για εξαγωγή	14
** : Παιδιά του 'Ισραήλ	16
** : 'Ο άπολογισμός δύο ἐτών	18
Bar : 'Οδηγίες για τους διπλωμάτας	19
** : Χάνα Σένες	20
Ben Gavriel : 'Η εβραϊκή στενογραφία	26
** : 'Ισραηλιανή Ζωή	29
** : Ειδήσεις του Κέρεν Καγιέμετ	30
** : 'Εβραϊκό πνεύμα	31

Στο εξώφυλλο : Κάνει ζέση στο 'Ισραήλ. Ένας μικρός σάμπρας δροσίζεται.

Συνδρομαί : Έτησία Δοχ. 60.000 Έξαμηνιαία Δοχ. 30.000

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΗ

Στά άπομνημονεύματα του Προέδρου ΒΑΪΤΣΜΑΝ

3

Πολλοί νομίζανε ότι τό σχέδιο κηδεμονίας μπορούσε νά υίοθετηθη χωρίς δυσκολία : αλλά είχαν περάσει δύο μήνες από τή μέρα που είχε υποβληθῆ αὐτή ἡ πρόταση καί ἡ κατάσταση εἶχε πάλι ἀλλάξει ριζικῶς. Ἡ σύνοδος τῆς Συνελεύσεως προσέφερε, ὡς κύριό σημεῖο, τό λόγο τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Νέας Ζηλανδίας, Σέρ Κάρλ Μπέρεντσεν, ὁ ὁποῖος ζήτησε ἀπ' τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη τὰ λάβουν θέση πάνω στή δική τους τήν ἀπόφαση :

«Αὐτό που χρειάζεται στα Ἠνωμένα Ἔθνη, —εἶπε,—δέν εἶναι ἀποφάσεις, ἀλλά ἀποφασιστικότητα».

Ἡ γνώμη του ὑποστηρίχθηκε ἀπ' τήν Αὐστραλία, ἀπό τίς χώρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καί ἀπ' τοὺς Νοτιοαμερικανούς ὑπερασπιστές τῆς ἐβραϊκῆς ὑποθέσεως, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ καθηγητής Φαμπρεγκάτ τῆς Οὐρουγκουάης καί ὁ Δρ Γκρανάδος τῆς Γκουατεμάλας, καί ὁ κ. Φάμπρεγκατ τῆς Οὐρανκουάης με τοὺς ὁποῖους βρισκόμουν αὐτὴν ἐπαφή. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη γνώρισα τὸν γενικό γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, κ. Τρύγκβε Λῆ, ὁ ὁποῖος, μέσ' τὰ πλαίσια τῶν ἀρμοδιοτήτων του, ἐτόνιζε με ζῆλο τὴν ἐξουσία τῆς Συνελεύσεως. Τίς κρίσιμες ἐκείνες μέρες, εἶχαμε μερικοὺς ὑπερασπιστές καί στὸν τύπο καί πρῶτο ἀπ' ὄλους τὸν κ. Σάμνερ Οὐέλλες, πού ἔγραψε στὸ «Κῆρυξ Βῆμα» μερικά συνταρακτικὰ ἄρθρα. Τὸ «Νιού Γιόρκ Τάιμς» πού εἶχε δείξει πάντοτε ψυχρότητα ἔναντι τοῦ σιωνιστικοῦ προγράμματος, ἐπέκρινε με δύναμη τὴν ὑπαναχώρηση τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καί ζήτησε νά δοκιμασθῆ ἡ λύση τοῦ χωρισμοῦ.

Μολαταῦτα τὰ πράγματα θὰ πήγαιναν ἀκόμα καλά. Ὅταν ἡ Συνέλευση κατάλαβε ὅτι τὸ σχέδιο κηδεμονίας δὲν ἐπρόκειτο νὰ υἱοθετηθῆ, βρῆκε μιὰ νέα ἀναβλητική λύση : μιὰ «προσωρινὴ ἐκεχειρία». Τὰ δύο μέρη θὰ σταματοῦσαν τὶς ἐχθροπραξίες, δὲν θὰ ἐλαμβάνετο καμμιά πολιτικὴ ἀπόφαση, καὶ γιὰ μερικοὺς μῆνες θὰ ἐπετρέπετο μιὰ περιορισμένη ἐβραϊκὴ μετανάστευση σ' ἀντάλλαγμα γι' αὐτὴν τὴν ἀβέβαιη καὶ παροδικὴ ἀσφάλεια, οἱ Ἑβραῖοι δὲν θὰ προχωροῦσαν στὴν ἀνακήρυξη τοῦ Κράτους τους, πού προέβλεπε ἡ ἀπόφαση τοῦ Νοεμβρίου. Ἐπιφανειακῶς ἡ πρόταση ἦταν ἀβλαβής, ἀλλὰ στὴν οὐσία ἦταν πολὺ ἐπικίνδυνη, ἂν μὴ τί ἄλλο γιὰ τὸν ἀπλό λόγο ὅτι κάθε ἀπόπειρα ν' ἀποφευχθῆ ἢ ἀντιμετώπιση τῆς πραγματικότητος μποροῦσε νὰ ἐξασθενήσῃ τὸ κύρος τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἰδέα τῶν ἐχθρῶν μας ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ ἐβραϊκοῦ Κράτους μποροῦσε νὰ ματαιωθῆ.

Φυσικά, κατὰ τὴν περίοδο αὐτῆ, ἤμουν σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν κ. Σέρτοκ, τὸν κυριώτερο ἐκπρόσωπό μας στὰ Ἑνωμένα Ἔθνη, καὶ μὲ τοὺς συναδέλφους του. Διέβλεπαν καθαρὰ τοὺς κινδύνους τῆς προτάσεως ἐκεχειρίας, καταλάβαιναν ἐπίσης τὴν ἐπίδραση πού μποροῦσε νὰ ἔχῃ στοὺς λιγότερο ἀποφασιστικοὺς ἀπ' τοὺς δικούς μας. Ἀνακηρύσσοντας τὸ ἐβραϊκὸ Κράτος παρὰ τὴ φανερὴ ἀμερικανικὴ ἀντίθεση, θὰ τὰ χαλάγαμε μ' ἓνα ἰσχυρὸ φίλο. Αὐτὸ ἦταν ἴσως τὸ πιὸ χτυπητὸ ἐπιχείρημα πού μᾶς ἔφερναν. Ἀκόμα περισσότερο, χρειαζόταν κάποιος ἠθικὸ θάρρος γιὰ ν' ἀπορρίψῃ κανεὶς τὴν ἐκεχειρία, τὴ στιγμή πού ὁ νεογέννητος στρατὸς μας στὴν Παλαιστίνη ἦταν τόσο φτωχὰ ὀπλισμένος καὶ ἡ ἔκβαση τοῦ ἀγῶνα ἦταν ἀκόμα τόσο ἀμφίβολη. Ὁ κ. Σέρτοκ καὶ ὁ κ. Ναχούμ Γκόλντμαν, καθὼς καὶ οἱ συναδέλφοί τους, διαισθάνθηκαν ὅτι στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ γνώμη μου γιὰ τὴν κατάσταση θὰ ἀσκοῦσε σημαντικὴ ἐπίδραση μέσα καὶ ἔξω ἀπ' τὴν παράτάξή μας.

Γι' αὐτὴν τὴν ἐκεχειρία, ὅπως καὶ γιὰ τὴν κηδεμονία, δὲν εἶχα ποτὲ τὸν παραμικρὸ δισταγμὸ. Ἀντιλαμβάνομουν ἀπόλυτα, ὅτι μιὰ ὑποχώρηση θὰ ἦταν μοιραία. Τὸ μόνο «ἀτοῦ» μας τότε, ὅπως καὶ στὸ παρελθόν, ἦταν νὰ δημιουργήσουμε γεγονότα, νὰ βάλουμε τὸν κόσμον μπροστὰ σ' αὐτὰ τὰ γεγονότα, καὶ νὰ χτίσουμε πάνω τους. Ἡ ἀνεξαρτησία δὲν δίνεται ποτὲ σ' ἓνα λαὸ : πρέπει ὁ λαὸς νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, καὶ ἀφοῦ τὴν ἀποκτήσῃ νὰ τὴν ὑπερασπίσῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴ στάση τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, διαισθανόμουν ὅτι πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους πού μᾶς συμβούλευαν ν' ἀγνοήσουμε τὴν εὐνοϊκὴ γιὰ μᾶς ἀπόφαση τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν καὶ νὰ ἐγκαταλείψουμε τὴν ἀνεξαρτησία, θὰ μᾶς σεβόντουσαν περισσότερο ἂν δὲν ἀκολουθοῦσαμε τὴ συμβουλή τους. Ἡμουν πεπεισμένος ὅτι ἀπ' τὴ στιγμή πού θὰ εἶχαμε στὰ χεῖρά μας τὴ μοῖρα μας, καὶ θὰ εἶχαμε ἰδρύσει τὴ Δημοκρατία μας, ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς θὰ ἐπικροτοῦσε τὴν στάση μας καὶ θὰ ἔβλεπε στὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν εἰκόνα τῆς δικῆς του ἐθνικῆς ἀπελευθερώσεως, πρὶν ἑκατὸ ἑβδομηντα πέντε χρόνια. Τὸ διαισθανόμουν τόσο πολὺ αὐτό, πού σὲ μιὰ ἐποχὴ πού οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες ἦσαν τόσο ρητῶς ἀντίθετες στὴν ἀνακήρυξη τῆς ἀνεξαρτησίας μας, ἄρχιζε νὰ μὲ ἀπασχολῆ ἤδη ἡ ἰδέα τῆς ἀμερικανικῆς ἀναγνώρισεως τοῦ ἐβραϊκοῦ Κράτους.

Πολλοὶ ἀπ' τοὺς φίλους καὶ τοὺς συναδέλφους μου μὲ θεωροῦσαν πολὺ λίγο ρεαλιστὴ καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μὲ πείσουν νὰ μὴ ἐνθαρρύνω τοὺς ἄλλους νὰ κάνουν τὸ βῆμα πού, κατὰ τὴ γνώμη τους, θὰ μᾶς

ὀδηγοῦσε στὴν ὑποχώρηση καὶ στὴν καταστροφή. Ἀποροῦσαν γιὰ τὴν ἀσυνήθιστη — ὅπως τὴν ἔλεγαν — ἀδιαλλαξία μου. Στὴν Παλαιστίνη, ὅπου οἱ ἀμφιβολίες καὶ οἱ δισταγμοὶ τοῦ Λαίηκ Σαξὲς δὲν εὑρίσκαν καμμιά ἀπήχηση, δὲν ἐτίθετο οὔτε κἀν ζήτημα νὰ ἐγκαταλείψουμε τὰ κεκτημένα δικαιώματα καὶ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀνεξαρτησία μὲ μιὰ πράξη παραιτήσεως, μὲ μιὰ αὐτοκτονία. Ἐὰν ὑπῆρχε καμμιά ἀμφιβολία, ἀφοροῦσε μᾶλλον τὶς προθέσεις μας στὴν Ἀμερικὴ παρὰ τὶς διαθέσεις τῶν ἐβραίων τῆς Παλαιστίνης. Στὴ γενικὴ κατάρρευση τῆς Βρεταννικῆς Διοικήσεως, ὑπῆρξε μιὰ περίοδος πού οἱ συγκοινωνίες ἀνάμεσα στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Παλαιστίνη ἦσαν ἀνώμαλες καὶ ἀβέβαιες. Οἱ ἀπόψεις μας στὰ Ἑνωμένα Ἔθνη δὲν ἦσαν σαφεῖς γιὰ τὸ Γισούβ. Ὁ κ. Μπέν-Γκουριόν, πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πρακτορείου, προσπαθοῦσε ἀνεπιτυχῶς νὰ μάθῃ ποιὰ ἦταν ἀκριβῶς ἡ στάση μου. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Μαΐου, ὁ κ. Σέρτοκ πῆγε στὴν Παλαιστίνη γιὰ νὰ διευκρινίσῃ τὰ πράγματα, καὶ τὴ δευτέρη ἑβδομάδα τοῦ ἰδίου μηνῆ, στερῶσα τὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς φίλους μας στὴ Οὐάσιγκτων καὶ ἐκδήλωσα τὴν πρόθεσή μου νὰ ἐξακολουθήσω τὶς προσπάθειές μου γιὰ νὰ πετύχω τὴν ἀναγνώριση τοῦ ἐβραϊκοῦ κράτους ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακήρυξή του. Στὶς 13 Μαΐου ἔστειλα τὸ παρακάτω γράμμα στὸν Πρόεδρο τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν :

Ἄγαπητὲ Πρόεδρε

Τὰ ἀτυχῆ γεγονότα αὐτῶν τῶν τελευταίων μηνῶν, ἐλπίζω νὰ μὴν ἐπισκιάσουν τὴ μεγάλη συμβολή σας σὲ μιὰ δικαίη καὶ ὀριστική λύση τοῦ μακροῦ καὶ δύσκολου παλαιστινιακοῦ ζητήματος. Ἡ στάση πού ὑπὸ τὴν ἔμπνευσή σας τήρησε ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις, κατέστησε δυνατὴ τὴν ἴδρυση ἐνὸς ἐβραϊκοῦ κράτους, πού εἶμαι βέβαιος, θὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς στὴν λύση αὐτοῦ τοῦ παγκοσμίου προβλήματος πού εἶναι τὸ ἐβραϊκὸ ! Εἶμαι ἄλλο τόσο πεπεισμένος ὅτι τὸ ἐβραϊκὸ κράτος εἶναι μιὰ στοιχειώδης ἀνάγκη γιὰ τὴν ἐδραίωση τῆς εἰρήνης ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς.

Στὸ μέτρο πού οἱ πρακτικὲς συνθήκες τὸ ἐπέτρεψαν, ὁ ἐβραϊκὸς λαὸς ἀκολούθησε τὸ δρόμο πού χάραξε ἡ ἀπόφαση τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν τῆς 29 Νοεμβρίου 1947. Αὐριο 14 Μαΐου, τὰ μεσάνυχτα, θὰ λήξῃ ἡ Βρεταννικὴ ἐντολὴ καὶ ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις τοῦ ἐβραϊκοῦ κράτους, πού ἐνσαρκώνει τὶς καλλίτερες προσπάθειες τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ, θ' ἀναλάβῃ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς 29 Νοεμβρίου, ὀλόκληρη καὶ πλήρη τὴν εὐθύνη τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ τοῦ νόμου μέσα στὰ σύνορα τοῦ ἐβραϊκοῦ Κράτους. τὴν ἄμυνα ἐναντίον τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιθέσεως, καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐβραϊκοῦ Κράτους πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη τοῦ κόσμου, σύμφωνα μὲ τὸ διεθνῆ νόμο.

Παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες, οἱ οἰωνοὶ γιὰ ἓνα δίκαιο διακανονισμὸ τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στοὺς Ἀραβες καὶ στοὺς Ἑβραίους εἶναι μᾶλλον εὐνοϊκοί. Τώρα θάπρεπε νὰ πάψῃ ἡ ἀναζήτησις νέων λύσεων πού, ὅπωςδήποτε καθυστέρησαν ἀντὶ νὰ ἐπισπεύσουν μιὰ τελικὴ λύση. Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἐλπίζω βαθειὰ ὅτι οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες, πού τόσο ἔκαναν, ὑπὸ τὴ διεύθυνσή σας, γιὰ νὰ φθάσουμε σὲ μιὰ δίκαιη λύση, θ' ἀναγνώρισουν γρήγορα τὴν προσωρινὴ Κυβέρνησις τοῦ νέου ἐβραϊκοῦ Κράτους. Νομίζω ὅτι ὁ

κόσμος θά έκτιμήση ιδιαίτέρως τὸ γεγονός ὅτι ἡ μεγαλύτερη δημοκρατία θά εἶναι ἡ πρώτη νά χαιρετήσῃ τὴ νεώτερη στὴν οἰκογένειαν τῶν Ἐθνῶν.

Με τιμὴ
Χάϊμ Βάϊτμαν

Στὶς 14 Μαΐου, ὁ πρόεδρος καὶ οἱ σύμβουλοι του ἦσαν σὲ διαρκῆ σύσκεψη γιὰ τὸ παλαιστινιακὸ ζήτημα. Ἡ συνέλευση τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν δὲν εἶχε ἀκόμα ἀκυρώσει κι' οὔτε ἐπιβεβαιώσει τὴν ἀπόφασί της τῆς 29 Νοεμβρίου. Στὴν Παλαιστίνη, ἡ Βρεταννικὴ ἐντολὴ περνοῦσε τὶς τελευταῖες ὥρες της.

(*) Τὴν ἴδια μέρα συγκλήθηκε στὸ Τέλ-Ἀβίβ μιὰ ἱστορικὴ συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Γισούβ, ποῦ διακήρυξε σ' ὅλο τὸν κόσμο τὴ νόμιμη ἀνεξαρτησία τοῦ ἐβραϊκοῦ Κράτους, ποῦ ἐπρόκειτο νά ἰσχύει τὴν ἴδια στιγμή ποῦ θά ἔληγε ἡ βρεταννικὴ ἐντολὴ.

Λίγα λεπτά μετὰ τὶς 6 (ὥρα Ἀμερικῆς), μιὰ ἀνεπίσημη εἶδηση ἔφθασε στὸ Λαίηκ Σαξές: τὸ ἐβραϊκὸ Κράτος εἶχε ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν τὸ πίστευαν, πρᾶγμα πολὺ φυσικὸ σὲ μιὰ στιγμή ποῦ οἱ πιὸ ἐξωφρενικὲς διαδόσεις κυκλοφοροῦσαν στοὺς διαδρόμους τοῦ Ο.Η.Ε. Ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία δὲν ἤξερε ἀκόμα τίποτα γιὰ μιὰ τέτοια ἀπόφαση. Ἐπὶ τέλους, μετὰ ἀπὸ πολλὴ σύγχυση, ὁ καθηγητὴς Τζέσσαπ σηκώθηκε γιὰ νά διαβάσῃ τὴν παρακάτω δήλωση τοῦ Λευκοῦ Οἴκου:

«Ἡ κυβέρνησις πληροφορήθηκε ὅτι ἓνα ἐβραϊκὸ Κράτος ἀνακηρύχθηκε στὴν Παλαιστίνη καὶ ὅτι ἡ ἀναγνώρισή του ζητήθηκε ἀπ' τὴν ἴδια τὴν προσωρινὴ κυβέρνησι. Οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες ἀναγνωρίζουν τὴν προσωρινὴ κυβέρνησι ὡς «ντὲ φάκτο» ἐξουσία τοῦ νέου Κράτους τοῦ Ἰσραήλ».

Αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ δήλωση δὲν πρέπει νά θεωρηθῆ μόνο ὡς μιὰ πράξις ὑψηλῆς πολιτικῆς· ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη σημασία. Ἐπισημαίνει τὴν μακρὰ καὶ μεγαλόψυχη ὑποστήριξη ποῦ ἡ Ἀμερικὴ ἔδωσε πάντοτε στοὺς σιωνιστικοὺς πόθους.

(Συνεχίζεται)

(*) Πρέπει νά ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀνάμεσα στὴν Παλαιστίνη καὶ στὴν Οὐάσιγκτον ὑπάρχουν 7 ὥρες διαφορά.

Τὰ 60 χρόνια τοῦ

ΑΒΡΑΑΜ ΓΚΡΑΝΟΤΤ

Προέδρου τοῦ Κέρεν Καγιέμετ Λεἴσραελ

Στὶς 16 Ἰουνίου, ὁ Δρ Α. Γκρανόττ θά εἶναι 60 ἐτῶν. Ἄρχισε τὴ σταδιοδρομίαν του στὸ Κεντρικὸ Γραφεῖο τοῦ Κέρεν Καγιέμετ τὸ 1919, ὅταν τὸν κάλεσε στὴ Χάγη ὁ Ντὲ Λίμε, ποῦ ἦταν τότε ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Κεφαλαίου. Τὸ 1935 ἔγινε Διευθυντὴς τοῦ Κέρεν Καγιέμετ καὶ ἀπὸ τὸ 1945 εἶναι Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Γιὰ πολλὰ χρόνια, εἶχε διευθύνει τὸ Οἰκονομικὸ Τμήμα, παίζοντας ἔτσι ἓναν ἀξιοσημείωτο ρόλο στὴν πολιτικὴ μας τῆς ἐξαγορᾶς τῆς γῆς.

Δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλο νά σχηματισθῇ κανεὶς μὲ λίγες ἀράδες

τὴν εἰκόνα μιᾶς τόσο γεμάτης ζωῆς, ὅπως εἶναι ἐκεῖνη τοῦ Δρος Γκρανόττ, καὶ νά περιγράψῃ τὰ ἐπιτεύγματά του στὴν ἀνοικοδόμησι, στὴ βαθύτερη ἔννοια τῆς λέξεως. Πάει πολὺς καιρὸς ποῦ τὸν ἀπεκάλεσαν «προσωποποίησι τῆς θεωρίας καὶ τῆς πρακτικῆς τῆς σιωνιστικῆς κτηματικῆς πολιτικῆς». Μπορεῖ νά βρῆ κανεὶς τὸν ὄρισμό αὐτὸ λίγο ἄνοστο, ἀλλὰ χαρακτηρίζει ἀκριβῶς τὸ ἔργο του. Οἱ μεγάλες γραμμὲς ποῦ υἱοθέτησε ἡ διάσκεψη τοῦ Λονδίνου τὸ 1920 γιὰ τὴ μελλοντικὴ

έργασία, χαραχτήκαν με τη συνεργασία του Δρος Γκρανόττ, που τις ακολούθησε πάντοτε στην πρακτική του έργασία στη χώρα. Τόν οδηγεί πάντοτε μιὰ καθαρὴ ἀνίληψη τῆς πραγματικότητας καὶ σ' ὅλες τὶς μελέτες που ἔγραψε γιὰ τὰ ἀγροτικὰ ζητήματα, γιὰ τὴ χρηματοδότηση τοῦ ἀποικισμού καὶ τὶς κτηματικὲς εἰσφορὲς στὸ Ἰσραήλ, φαίνεται ἡ συνεπὴς προσπάθεια νὰ μείνουν οἱ ἀρχὲς προσαρμοσμένες στὶς πραγματικὲς ἀνάγκες, καὶ ὄχι ὡς ἀφηρημένες ἔννοιες. Ὁ πόθος τοῦ Δρος Γκρανόττ εἶναι νὰ εἰσδύση στὴν οὐσία τῶν ἐθνικῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀρχῶν ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν οικονομικῶν ἀναγκῶν, σ' ἀναζήτηση μιᾶς δυνατῆς λύσεως.

Ξεκινώντας ἀπ' τὴ θεωρία, ὁ Δρ Γκρανόττ, ἔμαθε νὰ γνωρίζῃ τὰ γεγονότα καὶ νὰ ἐξακριβῶνῃ στὸ κόσκινό τους τὴ θεωρία· ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρά, κατὰ τὴ διεύθυνση τῆς κτηματικῆς πολιτικῆς που πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ, ἡ πρακτικὴ ἔργασία τόν οδηγῆσε συχνὰ σὲ τροποποιήσεις τῆς θεωρίας. Δὲν παράλειψε εὐκαιρία γιὰ νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ πρακτικὴ ὄψη τῆς ἐξαγορᾶς τῆς γῆς δὲν εἶναι ὁ μόνος παράγοντας που πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ σκοπιμότητα πρέπει ἐπίσης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψη, καὶ καμιά φορὰ νὰ προτιμηθῇ. Αὐτὸς ὁ συνειδητὸς καὶ ἀμοιβαῖος ἔλεγχος τῆς θεωρίας καὶ τῆς πρακτικῆς, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου που, 30 χρόνια τώρα, τόσο μεγάλη ἐπίδραση ἄσκησε πάνω στὸ ἐθνικὸ κτηματικὸ μας Ἴδρυμα. Ἡ μεγαλύτερη ἀξία του εἶναι ἴσως τὸ γεγονὸς ὅτι, καίτοι ἀπορροφημένος στὸ μεγάλο ἐγχείρημα τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς γῆς γιὰ τὸν ἑβραϊκὸ λαό, κράτησε μιὰ θαυμαστὴ ἰσορροπία ἀνάμεσα στὶς ἰδεολογικὲς ἀρχὲς καὶ στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τους. Σήμερα, μετὰ ἀπ' τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Κράτους, ἔγινε ὁ φορέας μιᾶς ἀνώτερης ἀρχῆς: νὰ μὴ χαθῇ ὁ κυριώτερος σκοπὸς τοῦ Κέρεν Καγιέμετ, ὅποια καὶ νᾶναι ἡ κοινὴ λύση που θὰ βρεθῇ γιὰ τὴ συγκέντρωση τῶν σιωνιστικῶν κεφαλαίων, Ὁ Γκρανόττ παραμένει ἀποφασιστικὸς ὁπαδὸς τῆς πραγματοποίησεως τῆς κεντρικῆς ἰδέας τοῦ Κέρεν Καγιέμετ: ἐξαγορὰ τῆς γῆς γιὰ τὸν ἑβραϊκὸ λαό καὶ ἡ γῆ νὰ γίνῃ ἐθνικὴ ἰδιοκτησία μέσω τοῦ Κέρεν Καγιέμετ. Ἀφοῦ ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς θάχῃ ἀνάγκη γιὰ πολὺ καιρὸ ἀκόμα ἓνα ἐθνικὸ Κεφάλαιο γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ψηλὸ κοινωνικὸ πῶθο του τῆς ἐθνικοποιήσεως τῆς γῆς, ὁ Δρ Γκρανόττ διεκδικεῖ μὲ πείσμα τὴ διατήρηση ὁλόκληρης τῆς ἰδεολογίας τοῦ Κέρεν Καγιέμετ.

Ἀλλὰ ἡ δραστηριότητα τοῦ Δρος Γκρανόττ δὲν περιορίζεται μόνο στὸ Κέρεν Καγιέμετ. Εἶναι μέλος τῆς Κνέσσετ καὶ ἀπασχολεῖται πολὺ ἀπὸ τὶς κοινοβουλευτικὲς ἐργασίες. Μετέχει ἐξ ἄλλου στὴ διοίκηση πολλῶν ὀργανισμῶν καὶ ἀφιερῶναι τὸν καιρὸ του καὶ τὶς δυνάμεις του σὲ διαφόρους τομεῖς: ἰδρύματα καλλιτεχνικά, ἐπιστημονικά καὶ λογοτεχνικά, ἐταιρίες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν μεγάλων μας πόλεων καὶ ἐταιρίες γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση καὶ τὴν ἄρδευση. Μιὰ τέτοια πολὺ-πλευρῆ δραστηριότητα δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῇ παρὰ μόνο σ' ἓνα ἀνθρωπομὲ μεγάλη θέληση καὶ ζωντανὸ πνεῦμα. Τὰ πολλὰ προσόντα του τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἀναλάβῃ τὶς πιὸ διαφορετικὲς ἀποστολὲς γιὰ τὴν ὕλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνόρθωση τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ. Εἴθε οἱ βαθεῖες του γνώσεις καὶ ἡ ἀνεξάντλητὴ ἐργατικότητά του νὰ μείνουν ἀκέραιες, γιὰ μᾶς καὶ γι' αὐτόν, γιὰ πολλὰ χρόνια ἀκόμα.

P. KON

Τὸ Ἑβραϊκὸ Ἔπος

Ἡ γέφυρα τῆς σωτηρίας

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1942, τὸ Ἄνωτατο Γερμανικὸ Ἀρχηγεῖο δὲν ἐξήταζε πιά παρὰ ἓνα σχέδιο, που ἐπρόκειτο νὰ εἶναι καὶ τὸ τελευταῖο, τὴ χαριστικὴ βολὴ ἐναντίον τῶν Συμμάχων. Ἀπὸ πάνω, στὴ Νότιο Ρωσία, ὁ Φὸν Ρούστεντ, ἀπὸ κάτω στὴν Ἀφρικὴ, ὁ Ρόμμελ, ἀποτελοῦσαν μιὰ τρομερὴ λαβίδα που κόντευε νὰ κλείσῃ καὶ νὰ ἀποκόψῃ τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα, που στάθμευαν ἐκεῖ γιὰ νὰ προστατεύσουν ἐκεῖνη τὴ ζωτικὴ περιοχὴ.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ—σήμερα πιά μπορεῖ νὰ τὸ ἀποκαλύψῃ κανεὶς—τὸ Ἄνωτατο Βρετανικὸ Ἀρχηγεῖο θεώρησε χαμένη τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ Οὐίνστον Τσόρτσιλ τηλεγράφησε προσωπικῶς στὶς στρατιωτικὲς ἀρχὲς τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς νὰ χτίσουν ἀμέσως γέφυρες πάνω στὸν Τίγγρη καὶ στὸν Εὐφράτη, τὰ δύο ποτάμια τοῦ Ἰράκ. Αὐτὴ ἡ διαταγὴ εἶχε ἀπόλυτη προτεραιότητα πάνω σ' ὅλα τὰ ἄλλα σχέδια, τακτικὰ ἢ ἀμυντικά. Τὸ Λονδίνο φοβόταν μήπως οἱ Γερμανοὶ κατορθώσουν νὰ σπᾶσουν τὸ μέτωπο στὴν Ἀλεξάνδρεια πρὸς τὸ Νεῖλο, στὸ Στάλιγκραντ πάνω στὸ Βόλγα, καὶ στὸν Καύκασο κοντὰ στὸ Μπακού καὶ στὸ Τιφλίς. Ἐὰν πραγματοποιόντουσαν αὐτὰ τὰ τρία ρήγματα στὸ συμμαχικὸ

μέτωπο, οἱ ἀγγλικὲς στρατιὲς τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς θάμειναν ἀποκομμένες ἀπ' τὸν ὑπόλοιπο κόσμο. Ἐὰν δύο γερμανικὲς στρατιὲς συγκλίνανε ἢ μιὰ πρὸς τὴν ἄλλη, ἀπὸ βορρᾶ ἀπ' τὴ Συρία καὶ ἀπὸ νότο ἀπ' τὴ Χερσόνησο τοῦ Σιναί, ἡ μόνη λύσι γιὰ τὶς Βρετανικὲς στρατιὲς, γιὰ νὰ μὴ πιασθοῦν μεταξὺ δύο πυρῶν καὶ νὰ μὴ ἐκμηδενισθοῦν, θὰ ἦταν ἡ ὑποχώρησις. Εἶχε λοιπὸν σχεδιασθῇ, στὴν περίπτωσιν που θὰ ἔσπαζε τὸ μέτωπο, νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἡ Διώρυγα τοῦ Σουέζ, ἡ χερσόνησος τοῦ Σιναί, ἡ Παλαιστίνη, ὁ Λίβανος, ἡ Ὑπεριορδανία, ἡ Συρία, τὸ Ἰράκ, καὶ νὰ γίνῃ σύμπτωξι πρὸς τὴν Περσία. Γιὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ ὑποχώρησις καὶ νὰ σωθῇ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο ὕλικό, ἔπρεπε νὰ χτισθοῦν γέφυρες πάνω στὰ δύο μεγάλα ποτάμια τοῦ Ἰράκ.

Ἀλλὰ που θάβρισκαν οἱ Ἀγγλοὶ τὸ χάλυβα, τοὺς τεχνικούς, τοὺς ἐιδικευμένους ἐργάτες γιὰ νὰ γίνουν αὐτὲς οἱ γέφυρες; Ἡ στρατιὰ τῆς Αἰγύπτου χρειαζότανε ὅλο τὸ μηχανικὸ της. Τὰ πλησιέστερα ἐργοστάσια βρισκόντουσαν στὸ Λήντς καὶ στὸ Μπέρμιγχαμ...

Μετὰ ἀπὸ μερικὲς μέρες συσκέψεων, οἱ βρετανικὲς στρατιωτικὲς ἀρχὲς

τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Συρίας ἐπρόκειτο νὰ πληροφορηθοῦν τὸ Λονδίνο ὅτι τὸ σχέδιο δὲν μπορούσε νὰ ἐκτελεσθῆ καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐτοιμασθῆ ἀμέσως ἄλλο σχέδιο ὑποχωρήσεως.

Ἐκείνη τῇ στιγμῇ, ἓνας Ἑβραῖος Τσεχοσλοβάκος, ἓνας ἐπιχειρηματίας πού ζεῖ ἀκόμα σήμερα στὸ Ἰσραήλ, βρέθηκε τυχαίως στὰ γραφεῖα τοῦ βρετανικοῦ ἀρχηγείου στὴν Ἱερουσαλήμ. Εἶχε πάει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπικύρωση μιᾶς παραγγελίας ἀπὸ λαμαρίνα, πού εἶχε πάει γιὰ τὸ μικρὸ ἐργοστάσιό του. Ἐνῶ καθόταν στὸν προθάλαμο τῶν γραφείων τοῦ Ἀρχηγείου, εἶδε πολλοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὴν αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων. Ὅταν μπῆκε μέσα, βρῆκε τὸν στρατηγὸ πού, κατάκοπος καὶ σκυμμένος πάνω σ' ἓνα χάρτη τοῦ Ἰράκ, ψιθύριζε ἀπελπισμένος :

— «Εἶναι ἀδύνατον! Εἶναι τελείως ἀδύνατον!»

Ἐρῶ ἀπὸ ἓνα ἐξέχον καὶ ἀπολύτως ἀξιόπιστο πρόσωπο, ὅτι ὁ Ἑβραῖος ρώτησε διστακτικὰ τί συνέβαινε καὶ νὰ, σὲ γενικὲς γραμμές, ἡ συνομιλία πού ἐγινε ἀνάμεσα στοὺς δύο ἄνδρες.

Ὁ στρατηγὸς ἄρχισε ἐξηγῶντας τὴν κρίσιμη κατάσταση στὴν ὁποία βρισκότανε : ἄμεση καὶ ζωτικὴ ἀνάγκη ἀπὸ γέφυρες στὸ Ἰράκ, καὶ ἀπόλυτη ἔλλειψη ἀπὸ τεχνικοὺς καὶ ἀπὸ ὑλικό. «Πολὺ φοβάμαι ὅτι πιαστήκαμε» εἶπε δαγκλώνοντας τὰ χέρια του.

— Ὅχι ἀκόμα — εἶπε ὁ Ἑβραῖος.

— Ἐὰν δὲν χτισθοῦν αὐτὲς οἱ γέφυρες, πιαστήκαμε καὶ στὰ καλά — ἐπανέλαβε ὁ στρατηγός, κυττάζοντας στὰ μάτια, σχεδὸν προκλητικὰ, τὸν ἐπισκέπτη του. Οἱ βρετανικὲς στρατιὲς πιάσθηκαν στὴν παγίδα. Δὲν ὑπάρχουν καταλληλότερες λέξεις. Πιάσθηκαν στὴν παγίδα.

— Ἄν μ' ἀφίνετε, ἐγὼ θὰ φτιάξω τὶς γέφυρες — εἶπε ὁ Ἑβραῖος.

Ὁ Ἄγγλος σήκωσε τὰ μάτια, καὶ τὸν κύτταξε μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα :

— Ἐσεῖς; Μὰ ἔχετε ἰδέα τί σημαίνει αὐτὴ ἡ δουλειά; Ἐέροστε ὅτι εἶναι μεγάλη ὑπόθεση ὁ Εὐφράτης — μὲ τὸ πλάτος του καὶ τὶς λάσπες του... Ἐχετε χτίσει ποτὲ μιὰ γέφυρα;

— Ναί, ἀπήντησε ὁ Ἑβραῖος. Ἐχω χτίσει δύο γέφυρες, δύο ἀπ' τὶς μεγαλύτερες τῆς Εὐρώπης: μιὰ πάνω στὸν Δούναβη καὶ μιὰ πάνω στὴ Μολδάβα στὴν Τσεχοσλοβακία... Ἐφτιαξα καὶ τὸν ὑπόγειο σιδηρόδρομο τοῦ Βερολίνου.

Ὁ Ἄγγλος τινάχθηκε ἀπ' τὴν καρέκλα του. — Ἀντιλαμβάνεσθε τί λέτε; — φώναξε ἀρπάζοντας τὸν Ἑβραῖο ἀπ' τὸ χέρι. Καὶ τοῦ ἐξήγησε πάλι τὴν φοβερὴ θέση τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων.

— Ἐέρω, εἶπε ὁ Ἑβραῖος. Θὰ εἴμαστε ὅλοι σὲ μιὰ φοβερὴ κατάσταση ἂν οἱ Γερμανοὶ σπᾶσουν τὸ μέτωπο... Οἱ ἠλικιωμένοι Ἑβραῖοι, τὸ ἓνα τρίτο περίπου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Παλαιστίνης, ἔχουν δηλητήριο μαζύ τους καὶ εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν. Οἱ νέοι θὰ πολεμήσουν ὡς τὸ τέλος, ὡς τὸν τελευταῖο. Ἄλλὰ ξέρουμε ὅτι οἱ ἄμαχοι δὲν θὰ μπορέσουν νὰ φύγουν... Πρέπει λοιπὸν νὰ σώσουμε τὸ στρατό... Ἐὰν μὲ διατάξετε, θὰ φτιάξω τὶς γέφυρες.

— Ποῦ θὰ βρῆτε τοὺς ἐργάτες;

— Ἀφίστε με νὰ τὰ κανονίσω.

— Ποῦ θὰ βρῆτε τὸ ὑλικό;

— Ἀφίστε με νὰ κάνω τὴ δουλειά μου! Σᾶς ζητῶ μόνο τὴν ἐξουσιοδότηση νὰ πάω στὸ Ἰράκ νὰ ἐξετάσω τὸ ἔδαφος. Θὰ σᾶς πῶ πόσος καιρὸς θὰ χρειασθῆ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ δουλειά.

Τὸν ἄφισαν νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του, καὶ οἱ γέφυρες χτίσθηκαν.

HISTORICUS

ἸΣΡΑΗΛΙΑΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ἄβραὰμ Σλόνσκη

Ἐφέτος, τὸ Βραβεῖο Τσερνικόφσκη γιὰ τὴν λογοτεχνία δόθηκε στὸν συγγραφέα Ἄβραὰμ Σλόνσκη, γιὰ τὴν ἀξιοσημείωτη μετὰφρασή του τοῦ «Τὴν Ἐλενοπίγκελ». Τὸ βραβεῖο αὐτὸ δόθηκε καὶ στὸν I. X. Μπαρονκ γιὰ τὴν μετὰφρασή του ἑνὸς σπουδαίου ἐπισημονικοῦ συγγράμματος. Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπῆρξε δάσκαλος τοῦ Σλόνσκη στὴ Ρωσία. Διηγούνται ὅτι στὸ σχολεῖο τοῦδινε νὰ μάθῃ ποιήματα μακρονὰ καὶ βαρειά, πρᾶγμα πρὸς τὸ ὁποῖο ὁ Σλόνσκη δὲν εἶχε καὶ μεγάλη κλίση. Καὶ ὁ μαθητὴς πολλὰ φορὰς δὲν κατόρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴ βάση στὰ ἑβραϊκά. Καὶ νὰ πού τώρα ὁ Σλόνσκη πέρνει ἓνα βραβεῖο «γιὰ τὰ θανμάσια ἑβραϊκά του». Οἱ βαθμοὶ τοῦ σχολείου δὲν ἐκφράζουν πάντοτε τὰ χαρίσματα ἑνὸς παιδιοῦ.

Ἀντιθέτως ὁ Σλόνσκη ἦταν πολὺ καλὸς ποδοσφαιριστὴς. Ἄν δὲν εἶχε σταδιοδρομήσει στὰ γράμματα, ἡ ἐθνικὴ μας οὐμάδα θὰ εἶχε ἴσως ἀποκτήσει ἓνα καλὸ παίκτη. Πάντως, κατὰ τὰ σχολικὰ του χρόνια, διακρίθηκε γιὰ τὴν ζωηρότητά του. Μιὰ μέρα κατέστρεψε τὴν ἐφημερίδα τῆς τάξεως, ἐπειδὴ περιεῖχε πολλὰ παρατηρήσεις γιὰ τὴ συμπεριφορὰ του. Ὁ διευθυντὴς ἐγινε ἔξω φρενῶν καὶ πολλαπλασίασε τὶς ἀπειλὲς του γιὰ νὰ βρῆ τὸν ἔνοχο. Καὶ νὰ πού πολλὰ χρόνια ἀργότερα, ὁ παλιὸς διευθυντὴς τὸν ρωτᾷ: «Μήπως εἴσατε ἐσεῖς ὁ Σλόνσκη πού σπούδασε στὸ κολλέγιό μου;»

«Ὁ ἴδιος : σὰς θυμᾶμαι πολὺ καλὰ. Θυμᾶσθε τὴ μέρα ποὺ ξαφανίσθηκε ἡ ἐφημερίδα τῆς τάξεως ; » « Ἄν τὴ θυμᾶμαι ; ! Ὑπῆρξε τὸ μεγαλύτερο σκάνδαλο τῆς καρριέρας μου ». « Καὶ ξέρετε ποίος τῷκανε ; » « Δὲν τῷμαθα ποτέ. Ἄλλὰ ἂν τῷξερα τότε . . . » « Ἐ, λοιπόν, εἶμαι ἐγώ », ἀπάντησε ὁ Σλόנסκη.

Στὴ λογοτεχνία ἔγιναν τὰ ἴδια μὲ τὸ σχολεῖο, ὁ δρόμος του ὑπῆρξε ἡ ἐπανάσταση, τὸ πάθος.

Τὰ πρῶτα ποιήματά του δημοσιεύθηκαν στὴν ἐφημερίδα τοῦ κολλεγίου Χέρτολια τοῦ Τέλ-Ἀβίβ, ὅπου σπούδαζε. Ἀργότερα, οἱ πρῶτοι στίχοι ποὺ δημοσίευσε προκάλεσαν ἐντονος συζητήσεις στὸ κοινό. Ἐπαναστατικοὶ στὴ μορφὴ καὶ στὸ περιεχόμενο, τοῦ δημιούργησαν ἐνθουσιώδεις θαυμαστὲς καὶ ἐξ ἴσου φλογερὸς ἐκθροῦς.

Τὸ 1922 ἔβγαλε τὸν πρῶτο λόγο του στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως τῶν Συγγραφέων. Ἦταν ἡ ἐποχὴ τῆς τρίτης « Ἀλιγιᾶς », ποὺ ἔφερνε μαζὺ τῆς τὴν πίστι τῆς κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως ποὺ ἄρχιζε στὴ Ρωσία. Ὁ Σλόנסκη ἀγωνίσθηκε γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ νέα κατεύθυνση στὴν ἐβραϊκὴ λογοτεχνία, ὅπου θάβρισκε τὴν ἐκφρασὴ του τὸ νέο Ἔρεις - Ἰσραήλ.

Ἀπὸ τότε πέρασαν πολλὰ χρόνια καὶ ὁ Σλόנסκη βρῆκε πολλοὺς συγγραφεῖς ποὺ τὸν ἀκολούθησαν στὸ δρόμο του, καὶ ἀπέκτησε πολλοὺς ὁπαδοὺς στὸ μεγάλο κοινό.

Τί νὰ πῆ κανεῖς γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Σλόנסκη ; Δὲν εἶναι ἡ σοβαρὴ ὄψη ποὺ ἐπικρατεῖ στὸν χαρακτήρα του. Τὸ Πουρεῖμ, παραδείγματος χάριν, ἄφινε οἰαδήποτε σοβαρὴ δουλειὰ γιὰ νὰ ἀφοσιωθῆ στὴ χαρὰ καὶ στὴν εὐθυμία. Ἐγραφε ποιήματα γεμάτα χιούμορ, καὶ στίχους εὐχάριστους καὶ ἀνόδυνους. Γιατὶ τὸ Πουρεῖμ εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς χαρᾶς. Ρωτήστε τοὺς παλιοὺς πῶς οἱ Χαλουτσιμ συνήθιζαν καὶ συγκεντρωνόντουσαν στὸ Τέλ - Ἀβίβ καὶ γιόρταζαν ἐπὶ τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύχτες, χωρὶς διακοπὴ. Καὶ λένε διὸ ὁ Σλόנסκη λάμβανε ἐνεργὸ μέρος στὶς γιορτὲς αὐτές.

Μ' αὐτὸ τὸ κέφι ἔγραψε τὸ « Μίκι Μαχοῦ ». Εἶχε συναντήσει τὰ πρόσωπα τοῦ βιβλίου σ' ἓνα πασίγνωστο νυχτερινὸ κέντρο στὴ Ρουμανία. Ἦσαν Τσιγγάνοι, κι' ἓνας ἀπ' αὐτοὺς περνοῦσε ἀνάμεσα σιὰ τραπέζια αὐτοσχεδιάζοντας στίχους καὶ τραγουδώντας, καὶ προκαλοῦσε ἀσυγκράτητα γέλια. Ὁ Σλόנסκη ζήτησε νὰ τοῦ μεταφράσουν αὐτοὺς τοὺς στίχους καὶ τοὺς ξανάγραψε ἐβραϊκά, πάλι ἔμμετρα. Ἔτσι γεννήθηκαν ὁ Πιτ καὶ ὁ Πούι. Ὅταν ὁ Σλόנסκη παρουσίασε τὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ ἔργου του στὴ μεγάλη ἐφημερίδα « Νταβάρ », συνάντησε ὀρισμένους δισταγμοὺς. « Δὲν εἶναι γιὰ παιδιὰ, δὲν θὰ καταλάβουν ». Ἀκόμη καὶ οἱ δάσκαλοι εἶχαν τὴν ἴδια γνώμη. Καὶ ὁμως τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰσραήλ ἀγαπᾶνε πολὺ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ πολλὲς ἐκφράσεις τοῦ Μίκι Μαχοῦ εἶναι σήμερα στὸ στόμα τους. Ἄλλα κεφάλαια δημοσιεύθηκαν σ' ἄλλες ἐφημερίδες καὶ εἶναι συγκεντρωμένα σ' ἓνα τόμο « Οἱ περιπέτειες τοῦ Μίκι Μαχοῦ ». Καὶ λένε διὸ σὲ λίγο, αὐτὸς ὁ μεγάλος φίλος τῶν παιδιῶν θὰ παρουσιάσῃ ἓνα δεῦτερο τόμο : « Οἱ περιπέτειες τοῦ Μίκι Μαχοῦ στὸ Ἰσραήλ ».

Στὶς μεταφράσεις, ὁ Σλόנסκη εἶναι ἀφθαστος. Ἔχει μεταφράσει ἐβραϊκὰ καμμιά ἐξηγριαρὰ βιβλία, ρωσσικά, γερμανικά, γαλλικά, γιντίς, ἀγγλικά. Καὶ φυσικά, ἓνα σωρὸ ποιήματα, διηγήματα, μυθιστορήματα. Οἱ μεταφράσεις του εἶναι ὑποδειγματικὲς. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο εἶναι ὅλοι σύμφωνοι, ἀκόμη καὶ οἱ ἀντίπαλοί του ποὺ λένε : « Ἀναγνωρίζουμε τὸ ταλέντο του ὡς μεταφραστή, ἀλλά... ».

Ὁ Σλόנסκη μετέφρασε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μεταφράζῃ ἐβραϊκὰ μερικὰ ἀπ' τὰ σπουδαιότερα βιβλία τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας, ὅπως τὰ ἔργα τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Πούσκιν, τὸ ἔπος τοῦ « Τίλ Ἐλενσπίγκελ » κ.τ.λ. Τελειώνει σὲ λίγο τὴ μετάφραση τοῦ « Κολὰς Μπρενιὸν » τοῦ Ρομαίν Ρολλάν. Καὶ θ' ἀκολουθήσουν ἄλλες.

Ἡ Ἰσραηλιανὴ νεολαία, ποὺ δὲν κατέχει ἀρκετὰ τὶς ξένες γλώσσες, χροστιάει πολλὰ στὸν Σλόנסκη. Μὲ τὶς μεταφράσεις του ἔβαλε στὴ διάθεσὴ τῆς οὐ καλλίτερο ὑπάρχει στὴ διεθνή λογοτεχνία. Ἀλλὰ τονίζοντας τὴ μεγάλη ἀξία τοῦ μεταφραστικοῦ ἔργου τοῦ Σλόנסκη, δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε νὰ τὸν παρουσιάσουμε ὡς ἓνα ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ποιητὲς τοῦ Ἰσραήλ. Ὅτι τὸν κάνει τόσο γνωστὸ ὡς ποιητὴ, καὶ ἀντικείμενο τόσοσων συζητήσεων, εἶναι τὸ αἶσθημα τῆς χαρᾶς ποὺ συνδυάζεται μὲ τὴ βιαιότητα καὶ τὴ φλογερότητα τῶν τραγουδιῶν του. Τὰ ποιήματά του εἶναι πάντα ἄψογα, κι' ἔχουν μεγάλη μουσικότητα, γιατί, ὅπως εἴπαμε, ὁ Σλόנסκη εἶναι μεγάλος ἐβραϊστῆς, ἀλλὰ μερικὲς φορὲς ἔχουν κάτι ἄλλο, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορισθῆ, ποὺ προσθέτει στὴ λαμπρὴ τεχνικὴ του τὴ συγκίνησι. Αὐτὸ τὸ « κάτι » εἶναι τὸ Ἰσραήλ, ποὺ ὁ ποιητὴς γνώρισε ἀπ' τὴν ἐποχὴ τῶν πρωτοπόρων καὶ τῆς ἐλονοσίας. Καὶ τραγούδησε τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, τοὺς ξυπόλυτους ποὺ δημιουργοῦσαν μιὰ νέα πραγματικότητα, τὴν πραγματικότητα τῆς πατρίδας. Ἀλλὰ τὸ μάτι του εἰσδύει στὴ χοντρή κρούστα καὶ φθάνει ὡς τὴν ψυχὴ, ὅπου κρύβονται ἡ μελαγχολία, ἡ μοναξιά, καὶ ἡ ἀμφιβολία.

Ἔτσι ἔκλαψε τῆς πατρίδας τὸ φθινόπωρο

Ἔτσι θὰ κλάψῃ ὁ ὄρφανός,

Ὅταν τρέμοντας ἓνα χέρι

Θὰ σβύσῃ τὸν χρυσὸ οὐρανό.

Κρούει εἶναι ἡ σκεπὴ. Κάπου, πουθενά,

Φανάζει ἓνα σκυλί, ὦ, μάταια φωνάζει !

Κανεῖς δὲν ξέρεῖ ἀπ' αὐτὸν καλλίτερα,

Πῶς δὲν θὰ γυρίσῃ πίσω κανεῖς . . . . .

Τὰ χρόνια περνᾶνε, ὁ Σλόנסκη ἔρχεται νὰ ἐγκατασταθῆ στὸ Τέλ - Ἀβίβ, ἡ ποίησή του γίνεται μοντέρνα. Προσπαθεῖ νὰ μεταφέρει στὴ μεγαλοπρεπὴ γλώσσα μας, ρυθμοὺς καὶ κανόνες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, καὶ ἀφοῦ εἶναι δάσκαλος ἢ μᾶλλον ἀκροβάτης τοῦ « σιὺλ », ἡ ποίησή του ἀντιπροσωπεύει μιὰ κορυφὴ τῆς λογοτεχνίας μας.

Καὶ ἡ κυριώτερη συμβολὴ του στὴν ἐβραϊκὴ ποίηση εἶναι διὸ παραμένει μέσα του τὸ Ἰσραηλιανὸ πνεῦμα, κι' ὅταν ἀκόμη ἡ ἔμπνευσή του ἀγκαλιάζει καθολικότερα καὶ παναθρώπινα θέματα.

Τεχνητά δόντια για έξαγωγή

Του Μόντι Τζαϊκομπς

Τὰ τεχνητά δόντια—κλασικό θέμα για τούς κωμικούς—συμπεριλαμβάνονται πάντα σ' όλες τις εμπορικές συμφωνίες που τὸ Ἰσραήλ υπογράφει με τις άλλες χώρες.

Ἐκτός ἀπὸ τούς λίγους τεχνικούς, ἐλάχιστοι μπορούν νὰ φανταστοῦν τὴ σημασία τοῦ γεγονότος αὐτοῦ. Μαζὺ με τὰ ἐσπεριδοειδή, με τὰ διαμάντια καὶ με τὰ ὑφάσματα, τὰ τεχνητά δόντια εἶναι τὰ ἐμπορεύματα που τὸ Ἰσραήλ μπορεῖ χωρὶς φόβο νὰ τοποθετήσῃ στὶς παγκόσμιες ἀγορές.

Λίγα λεπτά με τὸ αὐτοκίνητο ἀπ' τὸ κέντρο τοῦ Τέλ-Ἀβίβ, ὑπάρχει ἓνα μεγάλο ἐργοστάσιο, ὅπου ἐργάζονται περισσότεροι ἀπὸ 200 ἄνδρες καὶ γυναῖκες, που τὰ προϊόντα τους πᾶνε νὰ γεμίσουν τὰ κενὰ στὰ στόματα πολλῶν καὶ διαφόρων λαῶν.

Ὁ Δρ. Ρόμπερτ Νύσμπουμ, διευθυντὴς τῆς «American Porcelain Tooth Company», βρῖσκει πὸ εὐκολο ν' ἀπαριθμήσῃ τις χώρες που δὲν προμηθεύονται δόντια ἀπ' τὸ ἐργοστάσιό του. Ἀπὸ τὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Ἀμερική, παραδείγματος χάριν, μόνο ὁ ὑπερβολικὸς δασμὸς κρατᾶει μακριὰ τὰ ἰσραηλιανὰ τεχνητά δόντια.

Μιά μυστικὴ φόρμουλα

«Μᾶς εἶχαν ζητήσει πληροφορίες

ἀπ' τὴν Ἀμερική» εἶπε ὁ Δρ Νύσμπουμ, δείχνοντάς μου τὸ ἐργοστάσιο στὸ Μαχλάτ Ἰτσάκ, «ἀλλὰ οἱ δασμοὶ ἐμποδίζουν κάθε δουλειά». Ὁ Δρ Νύσμπουμ καὶ οἱ συνάδελφοί του, ὁ κ. Λεὸν Μπλουμ (υἱὸς τοῦ ἰδρυτῆ τοῦ ἐργοστασίου) καὶ ὁ Δρ Χάρου Λαβίδοβιτς, ἔχουν εἰσαγάγει ἓνα σύστημα μαζικῆς παραγωγῆς που δὲν μειώνει καθόλου τὴν διεθνῶς ἀναγνωρισμένη ποιότητα τῶν ἰσραηλιανῶν τεχνητῶν δοντιῶν.

Οἱ πρῶτες ὕλες γίνονται σκόνη καὶ ὕστερα περνᾶνε ἀπὸ μιά σειρά ἀπὸ καλούπια καὶ ἀπὸ εἰδικὴ ἐπεξεργασία, κομματάκι με κομματάκι, καὶ βγαίνουν κάτωσπρα, λαμπερὰ δόντια. Μερικὲς φορές βγάζουν ἐπίτηδες μαῦρα δόντια. Στὸ Σιάμ, παραδείγματος χάριν, μασσᾶνε μιά οὐσία που μαυρίζει τὰ δόντια. Πρακτικὸς λαὸς, οἱ Σιαμαῖοι, ὑπέδειξαν ὅτι θὰ ἦταν ἀπλούστερο νὰ τοὺς στείλουν δόντια ἤδη μαυρισμένα. Τὸ ἐργοστάσιο συμφώνησε καὶ κατασκευάζει μαῦρα δόντια εἰδικῶς για τὸ Σιάμ.

Μαίηντ ἰν Ἰσραελ

Ἄλλα τὰ μηχανήματα τοῦ ἐργοστασίου σχεδιάσθηκαν καὶ κατασκευάσθηκαν στὸ Ἰσραήλ καὶ οἱ ἐργάτες ἔχουν εἰδικευθῆ ἐπὶ τόπου στὸ χειρισμὸ τους. 100 περίπου ἀπ' τοὺς ἐργάτες

εἶναι νέοι μετανάστες ἐνῶ μερικοὶ εἶναι ἀνάπηροι πολέμου, μολονότι ἡ κατασκευὴ τῶν δοντιῶν ἀπαιτεῖ τὴν πλήρη ἱκανότητα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Τις ὥρες τῆς ἀναπαύσεώς του, ὁ προϊστάμενος μηχανικὸς Λέο Ἐπστάιν ἐργάζεται σ' ἓνα ἄλλο εἶδος μηχανῆς. Ἐνα ἠλεκτρικὸ μηχανήμα για τὴ θεραπεία τῆς σχιζοφρένειας καὶ τῆς ἀτονίας. Μερικὰ ἀπ' τὰ μηχανήματα αὐτὰ ἀγοράσθηκαν ἀπ' τὴν Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους κατὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ἡ ἐταιρία ἄρχισε τις ἐργασίες της στὸ Τέλ-Ἀβίβ τὸ 1926, ἀλλὰ εἶχε ἰδρυθῆ ἀπὸ πρὶν στὴ Φιλαδέλφεια ἀπ' τὸν μακαρίτη Σάμουελ Μπλουμ. Τὸ 1930 ὁ Δρ Νύσμπουμ καὶ ὁ Δρ Λαβίδοβιτς μπῆκαν στὴν ἐταιρία. Ὁ Δρ Νύσμπουμ, ἓνας ἀπὸ τοὺς λίγους εἰδικούς σ' ὅλο τὸν κόσμο στὸν τομέα αὐτό, ἔφτιαξε μόνος του ὅλα τὰ καλούπια καὶ μάζεψε μιά συλλογὴ ἀπὸ μετάλλια καλούπια ἀξίας 50.000 ἰσραηλιανῶν λιρῶν, που φυλάγεται σ' ἓνα δωμάτιο με ἀτσάλινες πόρτες.

Αὐτοτελὲς ἐργοστάσιο

Τὸ ἐργοστάσιο ἔχει πλήρη αὐ-

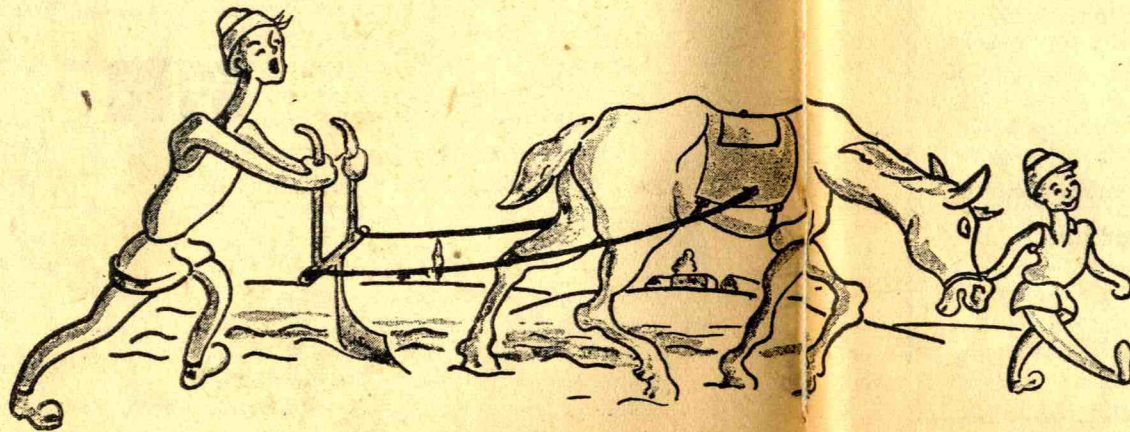
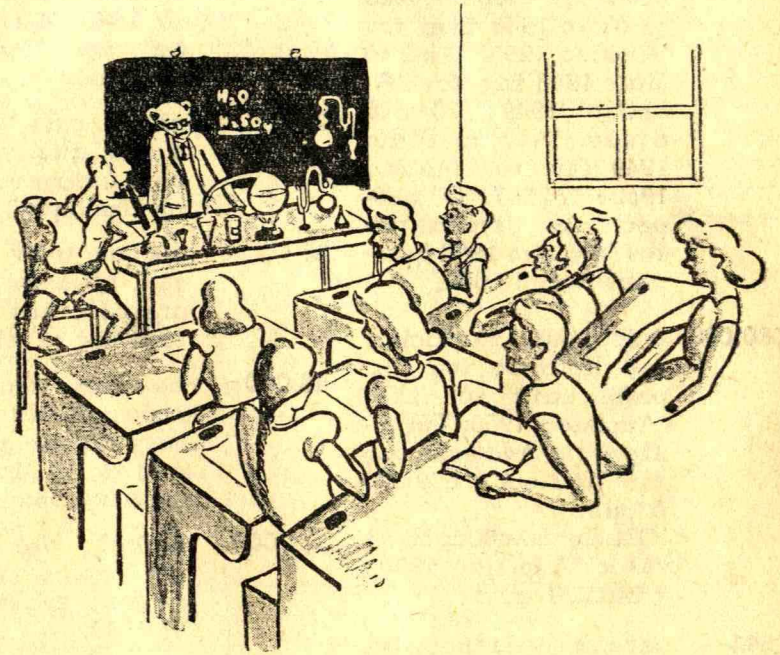
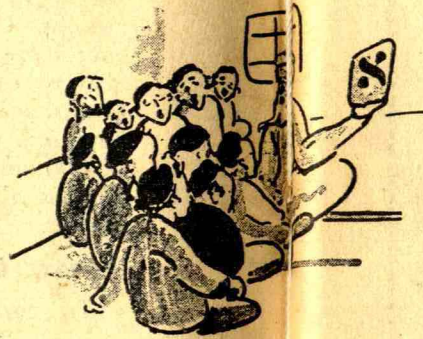
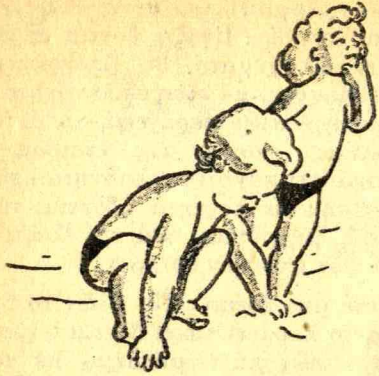
τάρχεια. Ἔχει δικό του χυτήριο, ἐγκαταστάσεις για τὴν κατασκευὴ καλούπιων, ἐργαστήρια, συνεργεῖα καὶ τμήμα ἐρευνῶν. Βγάζει δόντια σὲ 30 τύπους, 80 σχήματα, 36 ἀποχρώσεις καὶ 3 διαφορετικὰ εἶδη στιλπνότητας. Τελειότητα στὴν παραγωγή—ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς ἐταιρίας—δὲν σημαίνει πάντοτε τελειότητα στὴν ἐμφάνιση: τὰ τεχνητά δόντια τοῦ Ἰσραήλ μνημονύονται καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν φυσικῶν δοντιῶν.

Μετὰ ἀπὸ ἐρευνες 25 ἐτῶν τὸ ἐργοστάσιο παράγει τῶρα δόντια φτιαγμένα εἰδικῶς για τὸ μάσημα με τέτοιο τρόπο, που με τὴν κίνηση τοῦ στόματος κάθονται σταθερὰ στὴ θέση τους. Εἶναι μιά προσωπικὴ ἐφεύρεση τοῦ Δρος Νύσμπουμ. Τελευταίως ἀναπτύχθηκε καὶ ἡ παραγωγή τῶν δοντιῶν ἀπὸ πλαστικὲς ὕλες. Ἡ ἐταιρία ἔχει ἓνα ἐργοστάσιο καὶ στὴν Κύπρο. Τὸ ἴδιο σύστημα που πέτυχε ἐδῶ, ἀποδείχθηκε τόσο καλὸ καὶ στὴν Κύπρο, που στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων τὸ δεύτερο αὐτὸ ἐργοστάσιο μνημονεύθηκε ὡς «ἓνας παράγοντας σταθερότητας στὴ βιομηχανία τῆς Κύπρου».

ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Οδηγίες για τους Διπλωμάτες

Ο απολογισμός δύο ετών

390.000	αριθμός των μεταναστών στο Ισραήλ από τὸ Μάιο 1948 ἕως τὸν Ἀπρίλιο 1950. Ἀπὸ τὸ Μάιο 1948 ἕως τὸν Ἀπρίλιο 1949: 204.846 ἄτομα. Ἀπὸ τὸ Μάιο 1949 ἕως τὸν Μάρτιο 1950: 174.397. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν τὸν Ἀπρίλιο 1950 ξεπέρασε τοὺς 10.000.	2.500.000	δυναμὴ γῆς καλλιεργήθηκαν τὸ 1949, 1.570.000 τὸ 1948. 700.000 πρὶν ἀπ' τὴν ἴδρυση τοῦ Κράτους.
		23	πλοῖα στὸν ἐμπορικὸ στόλο ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 4 ὑπῆρχον πρὶν ἀπ' τὴν ἴδρυση τοῦ Κράτους.
		37 %	αὔξηση στὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν στὶς βιομηχανίες ἀπὸ τὸ Μάιο 1948 ἕως τὸ τέλος 1949.
1.080.000	ὁ ἐβραϊκὸς πληθυσμὸς τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ κατὰ τὸ τέλος Ἀπριλίου 1950. Τὴν ἡμέρα τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Κράτους: 650.000 ἄτομα.	58.000	δωμάτια ποὺ ἀποτελοῦν 35.000 μονάδες στεγάσεως, χτίσθηκαν ἀπὸ τὶς 15 Μαΐου 1948 ὡς Δεκέμβριο 1949.
	Ὁλικὸς πληθυσμὸς τὸ τέλος Ἀπριλίου 1950: 1.240.000 ψυχές.	141.000	μαθητὲς στὰ σχολεῖα καὶ στοὺς παιδικοὺς κήπους, ἔναντι 135.000 τὸ 1949.
20.594	τετραγ. χιλιόμε. ἢ ἑκταση τοῦ Κράτους μας, ἔναντι 27.090 τετραγ. χιλιομ. γιὰ ὁλόκληρη τὴν Παλαιστίνη τῆς ἐντολῆς.	6250	κρεβάτια στὰ νοσοκομεῖα τοῦ Ἰσραήλ τὸ τέλος τοῦ 1949, ἔναντι 4.400 στὶς ἀρχές τοῦ ἴδιου ἔτους.
510	ἐβραϊκὲς ἀποικίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες 188 ἰδρύθηκαν μετὰ τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Κράτους.	144.000	ραδιόφωνα.
		430	χιλιόμε. σιδηροδρόμοι.
		1.042	χιλιόμε. δρόμοι.

Ἡ ὁμοιομορφία ἐπιβάλλεται βαθμῶν στὶς Ἰσραηλιανὲς πρεσβεῖες καὶ ἀντιπροσωπεῖες στὸ ἐξωτερικόν.

Μιὰ μπρούντζινη πλάκα μὲ τὸ ἔμβλημα τοῦ Κράτους καὶ τὶς λέξεις «Πρεσβεία τοῦ Ἰσραήλ» ἐβραϊκὰ καὶ γαλλικὰ, ἔχει σταλῆ σ' ὅλες τὶς πρεσβεῖες. Χαρτί, τυπωμένο στὴν Κιριά, ἔχει ἐτοιμασθῆ γιὰ τὶς διάφορες χώρες ὅπου τὸ Ἰσραήλ ἀντιπροσωπεύεται. Τὸ χαρτί εἶναι ἀπλό, ἔχει ἐπάνω τὸ ἔμβλημα τοῦ Κράτους καὶ στὶς δυὸ πλευρές του τὶς λέξεις «Πρεσβεία ἢ (Προξενεῖο) τοῦ Ἰσραήλ» ἐβραϊκὰ καὶ ἀγγλικὰ γιὰ τὶς ἀγγλοσαξωνικὲς χώρες. Στὶς ὑπόλοιπες χώρες τὰ γαλλικὰ ἀντικαθιστοῦν τὰ ἐγγλέζικα.

Ἄλλες λεπτομέρειες ἀφορᾶνε τοὺς τύπους ποὺ πρέπει νὰ τηρήσουν οἱ πρεσβεῖες, ἐνῶ καθορίσθηκε μιὰ στερεότυπη διπλωματικὴ θεώρηση γιὰ τὰ διπλωματικὰ διαβατήρια.

Γιὰ κάμποσο καιρὸ μιὰ ἐπιτροπὴ ἐπιχείρησε νὰ συντονίσῃ τὶς ἐπίσημες ἐμφανίσεις στὶς κρατικὲς τελετές. Μιὰ ἐπιτροπὴ τῆς ἐθιμοτυπίας σχηματίσθηκε στὸ στρατὸ καὶ στὴν ἀεροπορία καὶ μιὰ ἐπιτροπὴ τῶν Τιμῶν συστάθηκε τελευταίως καὶ στὸ Ναυτικό. Στὸ Βρετανικὸ Ναυαρχεῖο δόθηκαν πληροφορίες, μέσω τῆς Βρετανικῆς Πρεσβείας τοῦ Τὲλ Ἀβίβ, γιὰ τὸ ἐπίσημο χαιρετισμὸ καὶ τὴν κατάλληλη ἐμφάνιση τῶν πολεμικῶν σκαφῶν κατὰ τὶς Ἰσραηλιανὲς ἐθνικὲς γιορτές, «πρὸς ἐνημέρωση τῶν κυβερνητῶν τῶν πλοίων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ποὺ ἐπισκέπτονται Ἰσραηλιανὰ λιμάνια».

Ὁδηγίες γιὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἀκόλουθους καὶ γιὰ τὶς ξένες στρατιωτικὲς ἀποστολὲς δημοσιεύθηκαν ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιανὸ Στρατό. Οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι πρέπει νὰ εἰδοποιήσουν τουλάχιστον μιὰ ἑβδομάδα πρὶν, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθοῦν στρατιω-

τικὲς ἐγκαταστάσεις. Τὸ τεῦχος ὑποδεικνύει ἐπίσης τὴν ὀρθὴ διαδικασία γιὰ τὶς παρουσιάσεις, τὶς τυπικὲς προσηφονήσεις καὶ τὴ σειρά προτεραιότητος. Ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος μὲ τὸ μεγαλύτερο βαθμὸ, ποὺ στὴν ἐπίδοσι τῶν διαπιστευτηρίων του προηγήθηκε ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους τοῦ ἴδιου βαθμοῦ, θεωρεῖται ὁ πρῦτα τῶν στρατιωτικῶν ἀκολουθῶν. Οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι, οἱ ὑπηρεσίες τους καὶ οἱ οἰκογενεῖες τους δικαιούται δωρεὰν ἰατρικὴν περίθαλψη, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νοσηλείας σὲ νοσοκομεῖο ἀπὸ τὴν Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ἰσραηλιανοῦ Στρατοῦ. Τὸ διπλωματικὸ πρωτόκολλο πρόκειται νὰ τροποποιηθῆ ἐλαφρῶς στὸ μέλλον. Κατὰ τὸ τελευταῖο ταξεῖδι του στὸ ἐξωτερικὸ ὁ Δρ Μάικλ Σιμόν εἶδε τοὺς συναδέλφους του, τοὺς προϊστάμενους τῆς ἐθιμοτυπίας τῆς Πράγας, τῆς Ρώμης, τῆς Βέρνης καὶ τοῦ Παρισιοῦ καὶ ζήτησε νὰ πληροφορηθῆ γιὰ πολλὰ ζητήματα τεχνικῆς φύσεως. Σ' αὐτὰ συμπεριλαμβάνονται τὸ ζήτημα, ἂν τὸ διπλωματικὸ προνόμιο τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ δασμολογικὰ τέλη ἐφαρμόζεται καὶ στοὺς διπλωμάτες ποὺ ἐπιστρέφουν στὴ χώρα τους, ἂν ὑπάρχουν περιορισμοὶ στὸν ἀριθμὸ τῶν αὐτοκινήτων ποὺ μιὰ πρεσβεία μπορεῖ νὰ εἰσαγάγει ἀτελῶς, τὰ ἀκριβῆ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ἐπίτιμων προξένων.

Ἐπὶ τῆ βάσει τῶν πληροφοριῶν ποὺ ἔλαβε στὸ ἐξωτερικὸ σὲ ζητήματα σὰν κα' αὐτά, ὁ προϊστάμενος τοῦ πρωτοκόλλου ἐτοιμάζει μιὰ ἔκθεση, καὶ στὶς περιπτώσεις ποὺ ἐπιτρέπουν κάποια ἐλευθερία πρωτοβουλίας θὰ προτιμηθοῦν οἱ λύσεις, ποὺ ἢ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ θὰ ὑποδείξῃ ὡς καταλληλότερες γιὰ τὴ χώρα μας.

BAR

ΧΑΝΑ ΣΕΝΕΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΡΙΑ

Τὴν παραμονὴ τοῦ Πάσχα, τὸ Ἰσραήλ δέχθηκε ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ μιὰ προσφορὰ πολύτιμη καὶ συμβολικὴ: ὅτι ἀπουεῖν ἀπ' τὴ γῆϊνη μορφὴ τῆς Χάνας Σένες, τῆς νέας ἀλεξιπτωτίστριας ποὺ σὲ μιὰ δραματικὴ στιγμή τῆς ἱστορίας μας, τίμησε τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραήλ.

Πᾶνε ἕξη χρόνια ποὺ ἔφυγε κορυφὰ ἡ Χάνα, τὴν ἄνοιξη 1944, τότε ποὺ ὁ πόλεμος εἶχε φθάσει στὸν κολοφῶνα του. Ἐφυγε σ' ἀποστολὴ, ἀποσταλμένη ἀπὸ τὴν

Ἀγκανᾶ, μαζὺ μὲ μιὰ μικρὴ ομάδα ἀπὸ θαρραλέα παιδιά, ποὺ σχεδιάζανε ἕνα ἐγχείρημα ἀπίστευτης τόλμης: ἐπρόκειτο νὰ πείσουν στὰ μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ, στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη.

Τὴν ἐποχὴ τῶν φοικιῶν σφαγῶν, τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸ ἐβραϊκὸ αἷμα ἔτρεχε ἀπὸ παντοῦ καὶ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων μπαίνανε στοὺς φούρνους, ἡ Χάνα Σένες ἔφευγε σ' ἀποστολὴ. Σκόπευε νὰ περάσῃ τὰ σύνορα, νὰ μπῆ σ' ἐχθρικό ἔδαφος, νὰ ἐρθῇ σ' ἐπαφὴ μὲ τὰ κατατρεγμένα ἀδέρφια τῆς, νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ στὴν σωτηρία τους.

Στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἀνέθεσε ἡ Ἀνώτερη Βρετανικὴ Διοίκηση μιὰν εἰδικὴ ἀποστολὴ στὴν ἐχθροκρατούμενη Εὐρώπη. Αὐτὴ τὴν ἀποτελοῦσαν μέλη διαφόρων κιμπουσιμ ποὺ καταγόntonταν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη καὶ ποῦχαν προσεχτικὰ ξεδιαλεχτεῖ γι' αὐτὴ τὴν ἐπικίνδυνη ἀποστολὴ στὰ μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ. Μὲ τὴν φροντίδα τῆς ΡΑΦ πηδήσανε στὸ ἐχθρικό ἔδαφος, στὰ Βαλκάνια. Ἦτανε μιὰ μυστικὴ ἀποστολὴ πληροφοριῶν γιὰ ὄφελος τῶν Συμμάχων, ἀλλὰ ἔπρεπε, σύγχρονα, νὰ ἔρθουν σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἐβραϊκοὺς πληθυσμοὺς τῆς Ρουμανίας, τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Οὐγγαρίας κλπ. καὶ ν' ἀποκαταστήσουν σύνδεσμο μὲ τὸ παράνομο σιωνιστικὸ κίνημα τῶν χωρῶν αὐτῶν. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν γύρισαν πιά. Μόλις μετὰ ἀπ' τὸν πόλεμο μαθεύτηκε ὁ θάνατος τοῦ Ἐντσο Σερένι, ἐβραίου ἀπὸ τὴν Ἰταλία καὶ ἰδρυτῆ τοῦ Γκιβσατ Μπρένερ. Οἱ δυὸ κοπέλλες τῆς ομάδας χαθῆκαν κι' αὐτές. Γιὰ τὴ μιὰ ἀπ' αὐτές, τὴ Χάνα Σένες, ἡλικίας 23 χρονῶν καὶ μέλος τοῦ κιμπούτς Κεσσάρια (στὴν τοποθεσία τῆς ἀρχαίας Καισαρείας) μαζεύτηκαν καὶ φυλάχτηκαν εὐλαβικά οἱ πιὸ λεπτομερειακὲς πληροφορίες.

Ἡ Χάνα Σένες γεννήθηκε στίς 17 Ἰουλίου 1921 στὴ Βουδαπέστη. Ὁ πατέρας τῆς, Μπέλα Σένες, γνωστός συγγραφέας, πέθανε νέος, ἀφήνοντας τὴ Χάνα παιδάκι ἀκόμα.

Ἡ Κατερίνα Σένες, τὸ γένος Σαλνσμπέργκερ, ἐπιμελήθηκε ἐξαιρετικὰ τὴν ἀνατροφή τῆς κόρης τῆς. Ἀπὸ τὰ παιδικὰ τῆς χρόνια ἡ Χάνα ἔδειξε ἐξαιρετικὲς ἱκανότητες καὶ ἦτανε πάντα ἡ καλλίτερη μαθήτρια τῆς τάξης τῆς. Μεγάλωσε σ' ἕνα περιβάλλον εὐπορο καὶ ἀφομοιωμένο μᾶλλον. Ἀλλὰ ἡ ἀντισημιτικὴ ἀτμόσφαιρα στὸ σχολεῖο, οἱ ἀναστεναγμοὶ τοῦ βασανισμένου ἐβραϊκοῦ λαοῦ, δὲν ἄργησαν ν' ἀνάψουν στὴν καρδιά τῆς τὴ σπίθα τῆς ἐθνικῆς συνείδησης καὶ μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ σιωνιστικὸ κίνημα ἡ σπίθα αὐτὴ δὲν ἄργησε νὰ τὴ φλογίσῃ δλόκληρη. Ἀπὸ κελὴ τῆς στιγμῆς τὸ Ἐρετς Ἰσραὲλ γίνθηκε ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ζωῆς τῆς.

Στίς 19 Σεπτεμβρίου 1939, τίς πρώτες μέρες τοῦ πολέμου, ἡ Χάνα μεταναστεύει στὴν Παλαιστίνη καὶ μπαίνει ἀμέσως στὴ γεωργικὴ σχολὴ τοῦ Ναχαλάλ. Ἐμεινε κεῖ πέρα δυὸ χρόνια καὶ στὸ τέλος αὐτῆς τῆς περιόδου ἀποφασίζει, ὄχι χωρὶς κάποιον διασταγμό, νὰ πάει στὸ κιμπούτς Ἀμεοχάντ, σὲ μιὰ ομάδα Ἀνόαρ Ἀοβέν.

Στίς 28 Δεκεμβρίου 1941 μπῆκε στὸ κιμπούτς τοῦ Σντότ Γιαμ, στὴν Καισάρεια. Ἦτανε δυὸ χρόνια ἐκεῖ πέρα ὅταν ὁ πόθος ποῦκρυβε βαθειὰ μὲς στὴν ψυχὴ τῆς, νὰ βοηθήσῃ δηλαδὴ τ' ἀδέρφια τῆς στὴ Διασπορά, πῆρε ξαφνικά σάρκα καὶ ὄστα καὶ τὴν ξεσήκωσε ὀλόκληρη.

Τὴν παραμονὴ μάλιστα τῆς ἀναχώρησής της ἡ Χάνα ἔνωσε τὴ μεγάλη χαρὰ νὰ ὑποδεχτεῖ τὸν ἀγαπημένο της ἀδελφὸ πὺ εἶχε φτάσει μαζί μ' ἄλλους μετανάστες τὴν ἐπομένη 11 Μαρτίου 1944 ἡ Χάνα ἔφευγε μὲ τ' ἀεροπλάνο γιὰ τὴν Ἰταλία. Δυὸ μέρες μετὰ τὴν προσγειώσή της ἔπεφτε μὲ τ' ἀλεξιπτωτοστὴν Γιουγκοσλαυία, τὴ χώρα τῶν παρτιζάνων, ἀπ' ὅπου θάφτανε στὸ σκοπὸ της: νὰ περάσει τὰ σύνορα τῆς Οὐγγαρίας. Στὸ τέλος τὰ κατάφερε στίς 9 Ἰουνίου, ἀλλὰ προδομένη ἔπεφτε σὲ λίγο στὰ χέρια τῶν ναζί πὺ τὴν ρίξανε στὴ φυλακὴ. Ἐζῆσε ἀκόμα 5 μῆνες, ἴσαμε τὶς 7 Νοεμβρίου 1944, μέρα τῆς ἐκτέλεσής της.

Ἄγνωστοι κατόρθωσαν νὰ μεταφέρουν τὸ σῶμα της στὴ Βουδαπέστη, ὅπου θάφτηκε στὸ Διαμέρισμα τῶν Μαρτύρων τοῦ ἑβραϊκοῦ νεκροταφείου.

Τὴν ἐποχὴ πὺ βρισκόταν ἀκόμα ἀνάμεσα στοὺς Γιουγκοσλαύους παρτιζάνους ἔγραψε, στίς 2 Μαΐου 1944, ἕνα μικρὸ ποιῆμα πὺ τῷστειλε στοὺς συντρόφους της στὸ Ἑρετς - Ἰσραὲλ. Αὐτὲς οἱ τέσσερις γραμμὲς γινήκανε σύμβολο τοῦ ἡρώϊκοῦ θάρρους καὶ τοῦ πνεύματος τῆς θυσίας πὺ ἐμψυχώνουν τὴν ἑβραϊκὴ νεολαία :

Καλόμοιρο τὸ σπῆρτο πὺ σβύνει ἀνάβοντας μιὰ φλόγα
Καλόμοιρη ἡ φλόγα πὺ καίει στὰ βάρη τῆς καρδιάς.
Καλόμοιρη ἡ φλόγα πὺ ξέρει περήφανα νὰ σβύνει.
Καλόμοιρο τὸ σπῆρτο πὺ σβύνει ἀνάβοντας τὴ φλόγα.

Ἐνα μεγάλο ἀγγλικὸ ἀεροπλάνο ἀπογειωνόταν ἀπὸ ἕνα ἀφρικανικὸ ἀεροδρόμιο, καὶ σὲ λίγη ὥρα πετοῦσε πάνω ἀπὸ τὴ γαλανὴ θάλασσα τῆς Μεσογείου.

Σὲ δυὸ ὥρες ἀρχισε νὰ ἀγνοφῆγει καὶ ξεχώρισε στὸ βάθος ἡ Ἰταλικὴ παραλία. Ἀπὸ κάτω οἱ νηοπομπὲς φαίνονται σὰ μακρὲς σειρὲς ἀπὸ κάμπιες πάνω στὸ γαλάζιο χορτάρι. Πολεμικὰ στροφιογυρίζουν γύρω ἀπὸ τὰ βαρεῖα φορητὰ πὺ μεταφέρουν προμήθειες καὶ ὅπλα γιὰ τὸ στρατὸ καὶ τρόφιμα γιὰ τὸν Ἰταλικὸ λαό.

Ἡ Χάνα σκύβει ἀπὸ τὸ παράθυράκι, ρίχνει μιὰ ματιὰ στὰ βαπόρια καὶ λέει μελαγχολικὰ σὶν Ἐντισο Σερένι πὺ κάθεται πλάϊ της :

— Τώρα ἔχουν καρᾶβια οἱ «ἐλεύθεροι λαοί». Ὅταν τοὺς ζητούσαμε ἕνα καίκι γιὰ νὰ σώσουμε τὰ γυναικόπαιδα πὺ φεύγανε κηνηγμένα ἀπὸ τὸν Χίτλερ δὲ βρισκόταν κανένας. Ἄν μᾶς ἀκούγανε ἐμᾶς ἀπὸ τότε μπορεῖ τώρα νὰ μὴν ἦταν ἔτσι τὰ πράγματα...

Ὁ Σερένι ρίχνει τὴ φιλοσοφημένη του ματιὰ πρὸς τὸ ἄλλο μέρος καὶ σκέφτεται πὺ εἶναι δυνατὸ νὰ εἶναι ἀδικημένος ἕνας λαὸς πὺ ἔχει ψυχὲς σὰν τῆς Χάνα Σένες.

Τὸ ἀεροπλάνο προσγειώνεται στὸ Μπάρι. Τὰ μέλη τῆς ἑβραϊκῆς ἀποστολῆς παίρνουν τὶς τελευταῖες πληροφορίες

γιὰ τὶς χῶρες πὺ θᾶναι στὴ δράση τοὺς μέσα, ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Γιουγκοσλαύων Παρτιζάνων.

Καθὼς φεύγουν ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο ὁ Ἐντισο Σερένι μοιράζει στὰ Ἰταλὰκια σοκολάτες καὶ καραμέλες. Ἡ Χάνα Σένες δὲ βαστιέται καὶ τοῦ θυμίζει τὸν ἀναντρο βομβαρδισμό τοῦ Τέλ-Ἀβιβ ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴ ἀεροπορία.

Στὸ τελευταῖο ταξίδι πὺ κάνανε μὲ τ' αὐτοκίνητο γιὰ νὰ πᾶνε στὸ στρατηγεῖο ὅπου θὰ παίρνανε τὶς ὁδηγίες γιὰ τὴν ἀναχώρηση, ξέσπασε ἕνας τρικύβερτος καυγᾶ ἀνάμεσα σὶν Σερένι καὶ στὴ Χάνα. Ἡ αἰτία τοῦ καυγᾶ ἦταν, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, τὸ πρόβλημα τῆς ὑπαρξῆς τοῦ Θεοῦ. Ἡ συζήτηση ἔβαζε ἀντιμέτωπους ἕναν ἀντρα ὄριμο, μὲ πείρα, συνειθισμένο στὴ φιλοσοφικὴ πειθαρχία καὶ πὺ πίστευε στὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, κ' ἕνα νέο κορίτσι μόλις 22 χρονῶ, πὺ ἡ ἀπλὴ καὶ καθαρὴ λογικὴ του ἀπέκρουε κατηγορηματικὰ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν, μετὰ τὴ συζήτηση αὐτὴ, ἕνα ἄλλο μέλος τῆς ἀποστολῆς ρωτοῦσε τὸν Σερένι πὺς θὰ μποροῦσε νὰ συνεργαστεῖ μὲ ἕνα μονοκόμματο ἄνθρωπο, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Γκιβὰτ—Μπρέν-ερ ἀπαντοῦσε: «Βέβαια, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Χάνα δὲν εἶναι βολικὰ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ποτε ὅτι εἶναι ἕνα ἐξαιρετικὸ κορίτσι».

Στίς 13 Μαΐου 1944, ἡ Χάνα καὶ οἱ σύντροφοί της, φτάνουν σὶν ἀεροδρόμιο. Τὸ ἀεροπλάνο πὺ θὰ τοὺς ρίξει στὰ ἐλεύθερα βουνὰ τῆς Γιουγκοσλαυίας εἶναι κ' ὅλας ἔτοιμο νὰ ξεκινήσει.

Ὁ ἀξιωματικὸς πὺ θὰ τοὺς εἰτοίμαζε γιὰ τὴν ἀναχώρηση, παρ' ὅλες του τὶς προσπάθειες νὰ κρατήσῃ τὸ βρετανικὸ του φλέγμα, δὲν μπόρεσε νὰ κούψει τὴν κατάπληξή του βλέποντας ἀνάμεσα στὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς καὶ μιὰ γυναίκα. «Εἶναι καταπληκτικὸ», ψιθύρισε, «Ἐπιτηρῶ τόσον καιρὸ σ' αὐτὸ τὸ ἀεροδρόμιο, ἔχω εἰτομάσει ἑκατοντάδες ἀλεξιπτωτιστῶν, ἀλλὰ δὲν εἶχα δεῖ ποτε μου γυναίκα σὲ τέτοια δουλειὰ. Ὅταν γυρίσω στὴν Ἀγγλία καὶ τὸ πῶ σιτοὺς Ἑβραῖους φίλους μου, δὲν θὰ μὲ πιστέψει κανεὶς».

Τὸν ἴδιο θανατισμὸ νοιώσανε καὶ μιὰ διᾶδα Ἀμερικανῶν ἀλεξιπτωτιστῶν. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς ἦθε νὰ ἐκφράσει τὰ αἰσθήματα τῶν συντρόφων του γιὰ τὴ Χάνα καὶ νὰ τῆς σφίξει τὸ χέρι μὲ θέρημη. Ἡ Χάνα εὐχαρίστησε καὶ τοῦ εἶπε:

— «Ἄκου, φίλε μου. Ἄν σφαζόντουσαν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο Ἀμερικανόπουλα καὶ Ἀμερικανίδες, εἶμαι σίγουρη πὺς καὶ ἡ ἀδελφή σου, θᾶκανε τὸ ἴδιο πράγμα».

Ὁ Γιάνκης κοκκίνησε καὶ δὲν ἀπάντησε. Τὰ τελευταῖα λεπτὰ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπογείωση, ἡ Χάνα τὰ πέρασε γράφοντας γράμματα σὶν κίμπούς της.

Σὲ λίγο στριμωχτήκανε ὅλοι σὶν ἀεροπλάνο, ἀνάμεσα στὰ ἐφόδια πὺ θὰ ρίχνανε σιτοὺς ἀντάρτες τοῦ Τίτο. Τὸ πρόσωπο τῆς Χάνα φαινόταν ἀκόμα πὺ παιδιᾶστικο κάτω ἀπὸ τὸ βαρὺ κράνος. Χαμογελοῦσε κ' ἔδινε κουράγιο καὶ σιτοὺς ἄλλους. Στ' ἀδιὰ της γυρνᾶνε τὰ λόγια τοῦ ἀγα-

πητού Σερένι, καθώς την αγκάλιαζε την ώρα του χωρισμού:
«Νά θυμάσαι ότι δε θα πεθάνει παρά αυτός που θέλει να πεθάνει».

Σιγά-σιγά τους παίρνει ο ύπνος. Όταν ξυπνάνε βλέπουν τους Έγγλέζους να έχουν ανοίξει το πορτάκι και να ορίζουν τα κιβώτια με τα άλεξιπρωία. Από κάτω υψώνονται οι αντιαεροκροατούμενες κορυφές.

Φτιάσανε στο σκοπό τους. Σηκώνονται ένας - ένας, δοκιμάζουν το άλεξιπρωτό τους και πλησιάζουν την πόρτα. Η Χάνα σφίγγει στην αγκαλιά της το ντουφέκι της και χαμογελάει ακόμα στους άλλους.

Ένα τελευταίο βήμα. Από κάτω ανοίγεται το χάος. Η πτώση. Το κατακλύσιμα που μοιάζει ατέλειωτο. Στο τέλος το σκληρό χτύπημα στους γιουγκοσλαβικούς βράχους.

Αρχίζει η μεγάλη περιπέτεια...

Ένα ωραίο πρωινό του καλοκαιριού, στις 3 Ιουνίου, η Χάνα κατόρθωσε να περάσει τις έχθρικές γραμμές, και να βρεθεί στην Ουγγαρία, στη χώρα όπου είχε ζήσει τα παιδικά της χρόνια και όπου ξεμενε ακόμα η μητέρα της.

Δυστυχώς, η προσπάθειά της υπήρξε μάταιη. Υπήρχαν γύρω της κατάσκοποι που την παράδωσαν στους ναζήδες, και αντί να βρει τα αδέρφια της που περίμεναν απ' αυτή την σωτηρία, βρέθηκε κλεισμένη μέσα στους τέσσερις τοίχους μιας γερμανικής φυλακής, όπου πέρασε τους τελευταίους πέντε μήνες της ζωής της. Πέντε μήνες φρικτά βασανιστήρια. Τα διηγήθηκε ένας συνάδελφός της που φυλακίσθηκε μαζί της και είχε την απίστευτη τύχη να γλυτώσει απ' το θάνατο.

Επί ώρες ολόκληρες, οι ναζήδες τη χτυπούσαν, της σπάσανε το σιαγόني· το σώμα της είχε μαυρίσει απ' τα χτυπήματα. Οι ναζήδες ήθελαν να μάθουν πώς είχε καταφέρει να περάσει τα σύνορα, ποιοί ήταν οι φίλοι της, και πρό παντός τον κώδικα του μυστικού πομπού της, για να τον χρησιμοποιήσουν μεταδίδοντας ασφαμένες πληροφορίες στους συμμάχους. Η Χάνα βάστηξε

Βάστηξε κι' όταν την απείλησαν ότι θα βασανίζαν τη μητέρα της μπροστά της. Βάστηξε, σιωπηλή και περήφανη, ως τη μέρα, 7 Νοεμβρίου 1944, που καταδικάσθηκε σε θάνατο. Την παραμονή του θανάτου της, έγραψε δυο γράμματα, ένα στη μητέρα της κι' ένα στους φίλους της. —Συνεχίστε τον ίδιο δρόμο, μη διστάσετε. Συνεχίστε τον αγώνα ως το τέλος, ως τη μέρα της νίκης και της απελευθέρωσης του λαού μας».

Η μέρα της νίκης και της απελευθέρωσης ήρθε, αλλά η Χάνα Σένες δεν ήταν πια μεταξύ μας. Την είχαν πάρει δυο γερμανοί στρατιώτες στην αύλη των εκτελέσεων, και την είχαν δέσει σ' ένα ξύλο. Η Χάνα τους κύτταζε στα μάτια. Μετά έπεσε, μέσα στο αίμα της.

Ήταν μια μέρα μελαγχολική και γκριζα. Η μητέρα της είχε καταφέρει εκείνο το πρωί, να φθάσει ως τον αξιωματικό που είχε καταδικάσει την κόρη της, και ζήτησε ταπεινά την άδεια να τη δει. Ο δολοφόνος της απάντησε ψύχραιμα... «Είναι αδύνατο, κυρία, η κόρη σας τουφεκίσθηκε πριν μισή ώρα».

Μ' ένα λόγο του Μπέν-Γκουριόν έγκαινιάσθηκε

Ἡ έβραϊκή στενογραφία

πριν 25 χρόνια

Ἡ Λέα δέν ξεχωρίζει σέ τίποτα ἀπό τούς ὀκτώ ἢ έννέα συναδέλφους της, πού στενογραφοῦν τούς λόγους στήν Κνέσσετ καί τούς διατηροῦν ἔτσι γιά τούς μεταγενέστερους, ἐκτός ἀπ' τό γενονός δι μοῦ ἐπέτρεψε νά ρίξω μιὰ ἀδιάκριτη ματιά στά παρασκήνια. Αὐτή ἡ μικρή ἐπιδρομή ἦταν ἐνδιαφέρουσα, πρῶτα ἀπ' ὅλα ἐπειδή αὐτές οἱ ὀκτώ ἢ έννέα κοπέλλες παίζουν ἕνα ρόλο πραγματικά ἱστορικό. Εἶναι οἱ πρῶτοι στενογράφοι τῆς πρώτης Ἰσραηλιανῆς Βουλῆς, καί στήν ἱστορία τῆς στενογραφίας οἱ πρῶτες πού χρησιμοποιοῦν τήν έβραϊκή στενογραφία (τό νεώτερο ἀπ' τὰ διάφορα συστήματα) στίς κρατικές ὑποθέσεις. Δέν εἶναι ἕνα πραγματικό ἱστορικό φαινόμενο ;

Ἡ ἐργασία τῶν κοινοβουλευτικῶν στενογράφων μας δέν εἶναι εὐκόλη. Πρῶτα ἀπ' ὅλα, πρέπει νά ξέρουν τήν έβραϊκή στενογραφία, πού δέν εἶναι καί πολύ ἀπλή, τόσο καλά ὅσο δέν εἶχε ποτέ ζητηθῆ ἀπό κανένα μέχρι σήμερα. Πρέπει ἐπίσης νά κρατᾶνε σημειώσεις σ' ἕνα ρυθμό ἐξαιρετικά γρήγορο, στό ρυθμό τοῦ λόγου. Πρέπει νά καταλάβουν πολλοὺ γρήγορα, καί δέν εἶναι καί τόσο ἀπλό. Ἡ Κνέσσετ συζητᾶ ἕνα σωρό ζητήματα. Οἱ στενογράφοι πρέπει νά γνωρίζουν τούς τεχνικούς ὄρους πού πολύ συχνά εἶναι καινούργιοι στά έβραϊκά. Πρέπει νά καταλάβουν τίς διάφορες έβραϊκές διαλέκτους, ἀπό τὰ έβραϊκά τῶν ἀράβων καί ὕμενιτῶν βουλευτῶν ἕως ἐκεῖνα τῶν Έβραίων τῆς Ρω-

σίας καί τῆς Γερμανίας. Ἐνα σωρό ἀποχρώσεις πού δέν εἶναι πάντα εὐκόλο νά τίς συλλάβη κανεὶς αὐτοστιγμεί. Ἡ ἐργασία τῶν στενογράφων λοιπόν δέν εἶναι μόνο γραφική, ἀλλά συνεπάγεται καί μιὰ μεγάλη ψυχική ἔνταση. Κάθε στενογράφος περνάει στήν αἴθουσα τῆς Βουλῆς δέκα λεπτά περίπου, κατὰ τὰ ὁποῖα σημειώνει 1000 λέξεις περίπου (πού ἀντιστοιχοῦν σέ 1400 λέξεις γαλλικές). Ἐχει μετὰ 30 - 40 λεπτά «ἀνάπαυση», κατὰ τήν ὁποῖαν καθαρογράφει στήν γραφομηχανή τίς σημειώσεις της. Ἀλλά ἐάν τύχη καί εἶναι ἀποσπασμένη σέ μιό συνεδρίαση ἐπιτροπῆς, ἡ στενογράφος δέν ἀντικαθίσταται καί πρέπει νά στενογραφήσῃ γιά τέσσερες ἢ πέντε ὥρες χωρίς διακοπή. Τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων πρέπει νά δακτυλογραφήθουν ἔτσι, ὥστε κάθε ρήτορας νά μπορέσῃ νά διορθώσῃ τό λόγο του σαράντα πέντε λεπτά μετὰ τήν ἐκφώνησή του, καί τό κείμενο νά σταλῆ ἀμέσως στήν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ποιό σύστημα στενογραφίας χρησιμοποιεῖται στήν Κνέσσετ ; Τό σύστημα πού βρῆκε ὁ Γιακόβ Μαΐμόν, πού ἡ ἱστορία του ἀξίζει ν' ἀναφερθῆ.

Ὅταν τό 1916, οἱ Γερμανοὶ κατέλαβαν τή βαλτική πόλη τοῦ Λίμπαν, ἕνας γερμανός στρατιώτης πού λεγόταν Δαβίδ—κατὰ πᾶσα πιθανότητα Έβραῖος—σκέφθηκε νά ὀργανώσῃ μαθήματα στενογραφίας γιά τόν ἀμαχο πληθυσμό. Ἐνας ἀπ' τούς μαθητές του, ὁ νεαρός Έβραῖος Μαΐμόν, ἔμαθε ἔτσι τό σύστημα τοῦ στρατηγοῦ Φέλιξ Φόν Κονόφσκη. Καί μιὰ μέρα τοῦ ἤρθε ἡ ἰδέα νά ἐφαρμόσῃ αὐτό τό σύστημα στά έβραϊκά. Δέν ξέρω ἂν εἶχε πληροφορηθῆ γιά παρόμοιες ἀπόπειρες πού εἶχαν κάνει πολλὰ χρόνια πριν ὁ Μάξ Γκόρντον, ὁ Λάρφελντ Χέντερικ καί ὁ Λ. Κότς τό 1860, καί ὁ Λέβης τό 1918.

Ἐάν τό ἤξερε, θά εἶχε ὀπωσδήποτε ἐνθαρρυνθῆ στό ἐγχείρημά του,

γιατί ὅλα αὐτά τὰ συστήματα, ἐξαιρετικά θεωρητικῶς, δέν εἶχαν καμμιά πρακτική ἀξία. Ὁ Μαΐμόν, πού στό μεταξύ εἶχε πάει στήν Παλαιστίνη, ἐπεχείρησε νά στενογραφήσῃ μερικοὺς λόγους μέ τό σύστημα πού εἶχε μάθει στό Λίμπαν, ἀλλά γρήγορα ἀναγκάσθηκε νά ἐγκαταλείψῃ τήν ἀπόπειρά του : ἦσαν βασικές οἱ διαφορές μεταξύ τῶν Ἰνδογερμανικῶν καί τῶν σημιτικῶν γλωσσικῶν τύπων. Ἀλλά ἔμαθε δι τήν Γιουγκοσλαβία, ὅπου εἶχε τεθῆ τό ἴδιο πρόβλημα, εἶχαν πετύχει ν' ἀναπροσαρμόσουν τὰ ξένα συστήματα στίς ἰδικές ἀπαιτήσεις τῆς γλώσσας. Ἐπανέλαβε λοιπόν τίς προσπάθειές του γιά νά βρῆ τό κατάλληλο σύστημα. Ἀναγκάσθηκε πρῶτα νά δημιουργήσῃ μιὰ σειρά ἀπό συνθηματικές συγκομμένες λέξεις.

Ἀπό τὰ βιβλία καί τίς ἐφημερίδες ἔβγαλε ἕνα κατάλογο τῶν συχνότερων λέξεων. Ἡ ἀνάλυση πολλῶν ἑκατοντάδων διαλέξεων τοῦ ἐπέτρεψε νά προσδιορίσῃ συνθηματικά σήματα γιά τίς κυριώτερες ἐκφράσεις. Ἐπὶ τέλους θεώρησε ὅτι εἶχε ἔρθῃ ἡ στιγμή νά μεταδώσῃ τήν πείρα του στό κοινό. Διοργάνωσε μιὰ σειρά μαθημάτων, ἀλλά αὐτά τὰ μαθήματα τοῦ ἀπέκάλυψαν ὅλες τίς ἀτέλειες τοῦ συστήματός του. Ἐξακολούθησε τήν ἐργασία του. Κι' ὅταν κατόρθωσε νά σημειώσῃ ἕνα λόγο τοῦ Μπέρλ Κατονέλσον, πού ἦταν ὁ γρηγορότερος ρήτορας, βάλθηκε νά συντάξῃ ἕνα ἐγγεγραμμένο έβραϊκής στενογραφίας. Τό βιβλίο αὐτό δέν δημοσιεύθηκε στήν Παλαιστίνη, ἀλλά στή Γερμανία τό 1929. Τό 1932 ἀκολούθησε ἕνα λεξικό : «1000 συγκεκομμένες λέξεις στήν έβραϊκή στενογραφία».

Τὰ κυριώτερα γνωρίσματα τοῦ συστήματος εἶναι τὰ ἑξῆς : ἀντίθετα μέ ὅτι συμβαίνει στά έβραϊκά, γράφει κανεὶς ἀπό ἀριστερά πρὸς τὰ δεξιά, γιατί, ὑποστηρίζει ὁ Μαΐμόν, ἡ κίνηση τοῦ χεριοῦ ἀπὸ τό σῶμα πρὸς τὰ ἔξω ἐπιτρέπει με-

γαλύτερη ταχύτητα παρά από τὰ έξω πρὸς τὸ σῶμα. Καί ἐπὶ πλέον αὐτὸ ἐπιτρέπει τὴ χρησιμοποίησι τοῦ συστήματος γιὰ εἰκοσιέξη εὐρωπαϊκὲς γλώσσες. Τὸ δεύτερο χαρακτηριστικὸ τοῦ συστήματος εἶναι ὅτι τὰ φωνήεντα γράφονται, πρᾶγμα ποῦ διευκολύνει τὴν ἀνάγνωσι ἑνὸς στενογραφήματος, καὶ τὸ βάζει στὸ ἐπίπεδο ὁποιοῦδήποτε ἄλλου συστήματος. Τέλος στὸ σύστημα τοῦ Μαΐμόν, δὲν ὑπάρχουν οἱ «ἐνισχύσεις» τῶν γραμμῶν.

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποῦ στενογραφήθηκε τέλεια μὲ τὸ σύστημα αὐτό, ὑπῆρξε ἕνας λόγος—«Τὸ κίνημά μας στὸ Ἑρετς—Ἰσραὴλ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ»—ποῦ ἐξεφώνησε πρὶν εἴκοσι πέντε χρόνια ἀκριβῶς, ὁ Μπέν-Γκουριόν, τότε γραμματέας τῆς Ἰσταντροῦτ στὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ Μπέν-Γκουριόν θυμήθηκε αὐτὴ τὴν σημαντικὴ ἡμερομηνία τῆς ἱστορίας τῆς ἐβραϊκῆς στενογραφίας, κι' ἔστειλε στὸ Μαΐμόν ἕνα μεγάλο συγχαρητήριο γράμμα ὅπου λέει :

«Τί ὠραῖο θὰ ἦταν ἔάν εἴχαμε

τὰ στενογραφήματα τῶν συνομιλιῶν τοῦ Μωϋσῆ πάνω στὸ Σινάϊ, ἢ τῶν λόγων τῶν συνελεύσεων τῶν πατριαρχῶν στὸ Χεμπρόν πρὶν ἀπ' τὴ βασιλεία τοῦ Δαυὶδ, ἢ τὴν συνομιλίαν τοῦ Ματαθία μὲ τὸν υἱόν του, ὅταν ἀπεφάσισαν νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῆς ἐλληνικῆς ἐπιρροῆς...»

Χάρις στὴν ἐργασία ποῦ ἔκαμε ὁ Μαΐμόν ἐπὶ εἴκοσι πέντε χρόνια, ἡ Βουλὴ μας ἀπέφυγε πολλὰς δυσκολίας. Ἡ νεώτερη στενογραφία τοῦ κόσμου εἶναι ἡ στενογραφία τῆς ἀρχαιότερης ζωντανῆς γλώσσας.

Ἀνάμεσα στὸ σύστημα τοῦ ρωμαίου δούλου Μάρκου Τούλλιου Τίρου καὶ στὸ σύστημα τοῦ Μαΐμόν, μεσολαβεῖ ἕνα διάστημα δύο χιλιάδων ἐτῶν. Στὴ μίαν ἄκρη αὐτῆς τῆς χρονικῆς ἀποστάσεως, βρίσκουμε τὴν ἐξαφάνισι τῆς αυτοκρατορίας ποῦ γκρέμισε τὸ Ναό. Στὴν ἄλλη ἄκρη, τὴν ἔναρξι μιᾶς ἐβραϊκῆς Βουλῆς στὴν ἀναγεννημένη Ἱερουσαλήμ.

Μπέν — Γκασριελ

Ἰσραηλιανὴ ζωὴ

Νέος πρεσβευτὴς στὸ Βουκουρέστι.

Ὁ νέος πρεσβευτὴς τοῦ Ἰσραὴλ στὴ Ρουμανία κ. Ἐχουντί Ἀβριέλ, ἐπέδωσε στίς 26 Ἰουνίου τὰ διαπιστευτήριά του στὸν καθηγητὴ Κωνσταντῖνο Πραχόν, προστάτμενο τοῦ Προεδρείου τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Ρουμανίας.

Ὁ προϋπολογισμός.

Μὲ 60 ψήφους ὑπὲρ καὶ 34 κατὰ ἡ Κνέσσετ ψήφισε στίς 27 Ἰουνίου τὸν προϋπολογισμὸ τῶν ἐσόδων, ποῦ προβλέπονται 59.405.000 Ἰσραηλιανὲς λίρες.

Συμφωνία γιὰ τὰ πετρέλαια.

Σύμφωνα μὲ μιὰ ἀνακοίνωσι τῆς Ἰσραηλιανῆς Πρεσβείας στὸ Λονδίνο, μετὰ ἀπ' τὴς διαπραγματεύσεις ποῦ ἔγιναν μετὰξὺ μιᾶς Ἰσραηλιανῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῶν ἐταιριῶν τοῦ πετρελαίου, θ' ἀρχίσουν οἱ φορτώσεις πετρελαίου καὶ τὰ διυλιστήρια τῆς Χάιφας θὰ λειτουργήσουν πάλι, μόλις σχηματισθῇ ἕνα ἀρκετὸ ἀπόθεμα τοῦ πολυτίμου ὕγρου.

Γαλλικὸ μπαλλέτο στὸ Ἰσραήλ.

Ἡ πρώτη παράστασι στὸ Ἰσραήλ τοῦ γνωστοῦ θιάσου «Ballets des Champs Elisées» δόθηκε στίς 11 Ἰουλίου στὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Ραμάτ Γκάν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ τοῦρκος πρεσβευτὴς.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Σεῦ-φουλᾶ Ἐζίν, ἐπέδωσε τὰ διαπιστευτήριά του στὸν πρόεδρο Βαΐτμαν, στὸ Ρεχοβότ, παρουσίᾳ τοῦ κ. Σαρὲτ καὶ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἰκονομικὰ νέα.

Ἀγγέλλεται ὡς προσεχῆς ἡ ὑπογραφή μιᾶς ἐμπορικῆς συμφωνίας Ἰσραήλ-Τουρκίας.

Ἀναμένονται στὸ Ἰσραήλ φορτία πρῶτων ὑλῶν ἀπὸ τὴν Ἑλβετία καὶ τὴ Σουηδία. Οἱ πρῶτες ὑλές αὐτὲς θὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τὸ Κέρεν Καγιέμετ τῶν δύο παραπάνω χωρῶν.

Νέα ξενοδοχεῖα.

Ἑπτὰ νέα ξενοδοχεῖα, ποῦ θὰ διαθέσουν συνολικῶς 250 δωμάτια, εἶναι σχεδὸν ἔτοιμα σ' ἑπτὰ διαφορετικὰ πόλεις.

Ὁ τουρισμός.

Κατὰ τοὺς πρῶτους μῆνες τοῦ 1950, ὁ ἀριθμὸς τῶν περιηγητῶν ποῦ ἐπισκέφθηκαν τὸ Ἰσραήλ εἶναι σχεδὸν διπλάσιος ἀπ' τὸν ἀριθμὸ τῆς ἀντίστοιχῆς ἐποχῆς τοῦ 1949, δηλαδὴ 13.000 ἐπισκέπτες ἐναντι 7.800.

Τὸν Ἰούλιο καὶ τὸν Αὐγουστο ἀναμένονται 500 φοιτητὲς ποῦ θὰ μείνουν πολλὰς ἐβδομάδες στὴ χώρα.

Τὸ Ραμαντάν.

«Ὅπως καιὶ στὰ περασμένα χρόνια, ὁ ἀραβικὸς πληθυσμὸς τοῦ Ἰσραὴλ θὰ λάβῃ συμπληρωματικὰ τροφίμα μετὰ τὴν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τοῦ Ραμαντάν. Εἰδικές διανομές ἀπὸ καφέ θὰ γίνουν γιὰ τοὺς μουσουλμάνους θρησκευτικοὺς ἀρχηγούς καιὶ προκρίτους, ποὺ εἶναι ἀποχρεωμένοι νὰ δεχθοῦν πολὺ κόσμον κατὰ τὴν περίοδο αὐτή.

Οἱ ἐξαγωγές.

Τὸν Ἰανουάριο καιὶ τὸ Φεβρουάριο 1950, οἱ ἐξαγωγές βιομηχανικῶν προϊόντων φθάσανε τὶς 275.000 λίρες τὸ μῆνα, καιὶ τὸν Μάρτιο 1950 τὶς 300.000. Ὁ μηνιαίος μέσος ὀρος τοῦ 1949 ἦταν 150.000 λίρες.

Ἡ τρίτη Μακκαβιάδα.

Ἡ τρίτη Μακκαβιάδα θὰ γίνῃ στὸ Ἰσραὴλ μεταξὺ 27 Σεπτεμβρίου καιὶ 8 Ὀκτωβρίου 1950. Ἐκτός ἀπ' τὶς ἐκατοντάδες ἀθλητὲς ποὺ θαρροῦν ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ λάβουν μέρος στοὺς ἀγῶνες, ἀναμένονται περισσότεροι ἀπὸ 10.000 ἐπισκέπτες, καιὶ ὑπολογίζεται ὅτι αὐτὴ ἡ ἀθλητικὴ ἐκδήλωση θὰ ἀποδώσῃ περισσότερον ἀπὸ 500.000 λίρες σὲ ξένο συν-λλαγμῶν. 25 χῶρες ἐδήλωσαν ἤδη συμμετοχή. Ὑπολογίζε-

ται ὅτι περισσότερα ἀπὸ 100.000 ἄτομα θὰ παραστοῦν στὴν ἑορτὴ τῶν ἀγῶνων στὸ στάδιο Ραμάτ - Γκάν.

Μερικὲς ποδοσφαιρικὲς συναντήσεις καιὶ μερικοὶ ποδηλατικοὶ ἀγῶνες θὰ γίνουν στὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ καιὶ τὸ στρατόπεδο τῆς νεολαίας Μακκαμπή. Μία εἰδικὴ τελετὴ θὰ λάβῃ χώρα στὸ Ὄρος Χέρτσλ. Οἱ ναυτικοὶ ἀγῶνες, ἡ ὕδατοσφαίριση καιὶ ἡ ξιφασκία θὰ γίνουν στὴ Χάιφα. Ἄλλοι ἀγῶνες θὰ γίνουν στὴ Νατάνια, στὸ Ρεχαβότ, στὴν Πετάχ - Τίκβα καιὶ στὸ Ἐλ'ιτ. Τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Στρατοῦ δέχθηκε νὰ στεγάσῃ σ' ἓνα στρατόπεδο τοὺς ἀθλητὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἑλλάς - Ἰσραὴλ

Ἡ Ἰσραηλιανὴ ὁμάδα ὕδατοσφαιρίσεως θὰ συναντήσῃ τὴν Ἑλληνικὴ ὁμάδα στὴν Ἀθήνα, στίς 12 καιὶ 13 Αὐγούστου.

Ἐμπορικὲς συμφωνίες

Τὸ Ἰσραὴλ θὰ ἐξαγάγῃ στὴ Δανία ὑφάσματα καιὶ θὰ εἰσαγάγῃ τυρί, γάλα σὲ σκόνη καιὶ μηχανήματα. Θὰ ἐξαγάγῃ μαλλιὰ στὴν Αὐστρία ἀντὶ γιὰ βαμβάκι καιὶ στὴ Βουλγαρία ἀντὶ γιὰ ὄσπρια.

τοικοὶ τους εἶναι Ἑβραῖοι Ὑμενίτες. Τὰ κτήματα ἀποξηράθηκαν ἀπὸ τὸ Κέρεν Καγιέμετ.

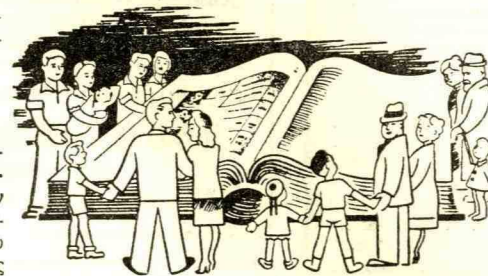
■ Μία νέα πόλη θὰ χτισθῇ προσεχῶς κοντὰ στὸ Ραμάτ - Ἀσαρόν, πάνω σὲ 2.300 δουνάμ τοῦ Κέρεν Καγιέμετ, μετὰ 2.400 μονάδες κατοικίας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς θὰ εἶναι περίπου 10.000 ψυχές καιὶ τὰ σπίτια τῆς θὰ εἶναι μονόροφα ἢ διώροφα.

■ Στίς 22 Ἰουνίου ἔγιναν στὴν Ἱερουσαλὴμ τὰ ἐγκαίνια τῶν ἔργων γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ νέου Μπέτ - Ἀδὰμ (Σπίτι τοῦ Λαοῦ), παρουσία ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Δημαρχίας καιὶ ἄλλων δημοσίων ὀργανισμῶν. Τὸ νέο μέγαρον, ποὺ θὰ κοστίσῃ 85.000 λίρες καιὶ θὰ εἶναι ἑτοιμοστὶς ἀρχῆς τοῦ 1951, θὰ χρησιμεύσῃ ὡς νέο κέντρο τῆς Ἰσταντροῦτ, τῆς Μακκαμπή καιὶ τῶν μορφωτικῶν ἐκδηλώσεων στὴν πρωτεύ-

ουσα. Τὸ γήπεδο πάνω στὸ ὁποῖο θὰ χτισθῇ ἀνήκει στὸ Κέρεν Καγιέμετ. Ἡ Κνέσετ θὰ ἐδρεύσῃ δύο χρόνια στὸ νέο κτήριο, ἔως ὅτου ἐτοιμασθοῦν τὰ νέα κυβερνητικὰ κτίρια τῆς Κυρια στὴν Ἱερουσαλὴμ.

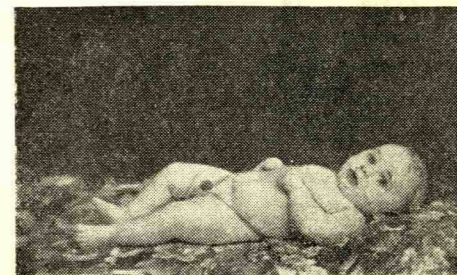
νιστικῆς Ὀμοσπονδίας κ. Ραφαὲλ. ἔφυγε τὴν ἐπόμενη γιὰ τὴν Τουρκία, ἀπ' ὅπου θὰ ἐπιστρέψῃ πάλι στὴν Ἑλλάδα καθὼς καιὶ μετὰ τὸν πρόεδρο τῆς Σιωντὴν Πέμπτη, 3 Αὐγούστου.

ΣΕΦΕΡ ΑΓΙΕΛΕΝΤ

■ Μία μικρὴ ταινία ποὺ ἔφθασε τελευταίως ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ, παίχθηκε στίς 5 Ἰουλίου στὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Περιάνδρου, μετὰ τὴν εὐκαιρία τοῦ πολιτικοῦ μνημόσυνου τοῦ Θ. Χέρτσλ καιὶ τοῦ Χ. Μπιάλικ.

■ Στίς 19 Ἰουλίου ἔφθασε στὴν πόλη μας ὁ κ. Λ. Βύρμπραντ, ἀπ' τοὺς κορυφαίους ἡγέτες τοῦ Κέρεν Καγιέμετ. Ὁ κ. Βύρμπραντ, ἀφοῦ συνομίλησε μετὰ τὸν πρόξενο τοῦ Ἰσραήλ, μετὰ τὸν πρόεδρο τοῦ Κέρεν Καγιέμετ κ. Γκορμεζάνο καιὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα, κ. Φόρτη,

Ἄσσερ Μπαρζιλᾶϊ τοῦ Νατάν, ἀπὸ τὴν Πάτρα, ἡλικίας 4 μηνῶν.

γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνέργειές τῆς.

■ Κοντεύει νὰ λήξῃ ἡ μεγάλη δρᾶση γιὰ τὴν ἐγγραφή τῆς Τζόιντ στὴν Χρυσὴ Βίβλο. Ἡ Ἐπιτροπὴ δέχεται τὶς τελευταῖες προσφορές.

■ Ἡ Ἐπιτροπὴ καταβάλλει νέες προσπάθειες γιὰ νὰ φέρῃ στὴν Ἑλλάδα τὴν ταινία «Τὸ σπίτι τοῦ πατέρα», ἐβραϊκὸ φιλμ ποὺ παίχθηκε παντοῦ μετὰ μεγάλη ἐπιτυχία, θὰ ἐπωφεληθῇ δὲ ἀπ' τὴν προσεχῆ ἄφιξη τοῦ κ. Βύρμπραντ συνδρομῆς του στίς

Εἰδήσεις τοῦ Κέρεν Καγιέμετ

■ Πέντε ἑκατομμύρια δένδρα εἶναι ἑτοιμα γιὰ νὰ φυτευθοῦν, τὴν ἐποχὴ τῆς ἀναδάσωσης τὸ 5711. Τὸ σχέδιο προβλέπει τὴν ἀναδάσωση 30.000 δουνάμ, ποὺ θὰ προστεθοῦν στὰ 50.000, ποὺ ἔχουν ἤδη ἀναδασωθῆ ἀπὸ τὸ Κέρεν Καγιέμετ.

■ Τὸ Κέρεν Καγιέμετ καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ ἀποικίσῃ τὴν περιοχὴ τῆς Ζαγκάρις. Αὐτὴ ἡ περιοχὴ, ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὸ δρόμον Τιβεριάδα - Ρὸς - Πινὰ καιὶ τὸν Ἰορδάνη, ἦταν ἔως σήμερον μιά ἀπ' τὶς ὀλιγώτερον ἀσφαλεῖς περιοχὲς τῆς χώρας, λόγω τῆς ἀπουσίας ἐβραϊκῶν χωριῶν. Οἱ διεισδύσεις ἀπ' τὴ Συρία εἰχον γίνῃν τόσο συχνές, ποὺ χρειάσθηκε νὰ ληφθοῦν εἰδικὰ μέτρα προστασίας. Δύο νέα χωριά - Ζαγκάρις Α καιὶ Ζαγκάρις Β - ἰδρύθηκαν ἤδη καιὶ ἀναπτύσσονται ἀνατολικῶς τοῦ δρόμου. Οἱ κά-

ΕΒΡΑΪΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐνας Ἰσραηλιανὸς στρατιώτης ἀγοράζει ἓνα εἰσητήριο γιὰ τὴν τελευταία σειρά, σὲ μιὰ συναυλία στὸ θέατρο «Ἀμπίμα» στὸ Τέλ Ἀβίβ. Ὁ ταξιθέτης ὅμως διαπιστώνει ὅτι ὁ φαντάρος δὲν σκοπεύει νὰ καθίσει στὴν τελευταία σειρά.

«Ποῦ πηγαίνετε» ρωτᾷ ὁ ταξιθέτης.

«Ἐκεῖ ποὺ κάθε στρατιώτης θάπρεπε νὰ πάῃ: Ἐμπρός!»

Διευθυντὴς - Ὑπεύθυνος:

ΕΡΡΙΚΟΣ Κ. ΦΟΡΤΗ. Κατοικία: Πατησίων 160 β - Ἀθήναι.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

ΒΙΚΤΩΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κατοικία: Προσ-σῆς 21 - Περιστέρι.

“ ΑΤΛΑΝΤΙΣ , ,

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένον

Τὸ Μοναδικὸν Ἰσραηλιτικὸν
Ταξιδιωτικὸν Γραφεῖον ἐν Ἑλλάδι
Διευθυντῆς Ἰδιωκτῆτης ΒΙΤΑΛ ΚΟΕΝ
Διὰ τὰ εἰσιτήριά σας Ἀτμοπλοικῶς καὶ
Ἀεροπορικῶς Ἐξωτερικοῦ καὶ Ἐσωτε-
ρικοῦ σὰς Συνιστοῦμεν νὰ προτιμήσητε
τὸ ἐν λόγῳ Πρακτορεῖον

Ἐκδίδονται εἰσιτήρια μετὰ τῶν Ἑταιριῶν
Τ.Α.Ε. καὶ ΕΛΛ.Α.Σ. μετὰ τὴν ἐπίσημον τι-
μὴν καὶ ἈΜΕΣΟΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΥΤΗΤΑ.
Ἐξαιρετικὰ εὐκολία διὰ τοὺς Μετανά-
στας καὶ Ἐπισκέπτας διὰ τὸ ἸΣΡΑΗΛ.
Συμβουλευθεῖτε μας διὰ πᾶ-
σαν ταξιδιωτικὴν ὑπόθεσιν

“ ΑΤΛΑΝΤΙΣ , ,
Γλάδστωνος 2 - Τηλ. 30.179

“ ΑΤΘΙΣ , ,

ΜΟΔΑ - ΤΕΧΝΗ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 30 - ΤΗΛ. 34-462

Κομμυτὰ — Πλισέδες — Κοσμήμα-
τα — Γιακαδάκια — Ζαμπὸ — Κεντή-
ματα — Ἀζοῦρ — Ζῶναι — Ἀγρό-
φες — Νεββούρ κ.λ.π.

Ἔτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελία

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Συνεχῶς

Νέα καὶ Μοντέρνα Σχέδια

Α.Ε.Ε.Α. ΣΑΠΟΡΤΑ

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

Οἶκος ἰδρυθεὶς ἐν ἔτει 1890

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Μέγ. Γιαννου-
λάτου — Τ. Θ. 21 — Τηλ. 45.383
ΥΠΟΚ)ΜΑ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Κομνη-
νῶν 12 — Τ. Θ. 82 — Τηλ. 32-23

Πράκτορες τῶν:

Kedem Palestine Line Ltd., Haifa.
Zim Palestine Navigation Co. Ltd., Haifa
Israel Shipowners Pool Ltd., Haifa.
Israel America Line Ltd., Haifa.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΔΑΥΙΔ Β. ΑΜΑΡΙΛΙΟ

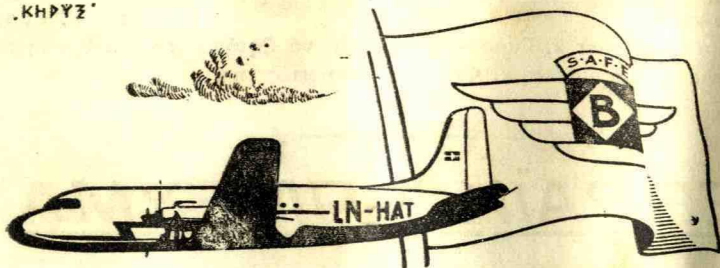
ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

ΞΗΡΑΣ — ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΕΡΟΣ (ΤΑΕ ΕΛΛ.Α.Σ)

Δι' ὄλην τὴν Ἑλλάδα
καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικόν

ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΟΙ
ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΗΡΥΞ'

Booth

BRAATHENS S.A.F.E

ΝΟΡΒΗΓΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΕΤΡΑΚΙΝΗΤΗΡΙΩΝ 44 ΘΕΙΩΝ SKYMASTER

Ἐκάστην Κυριακὴν ὥραν 12.30

Δι' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ (Σίδνεϋ) καὶ διὰ Κάϊρον, Ἀβάδαν, Καράτσι,
Βομβάην, Καλκούταν, Μπανγκόκ, Χόγκ - Κόγκ.

Ἐκάστην Δευτέραν ὥραν 11.30

Δι' ΕΥΡΩΠΗΝ (Ρώμην, Γενεύην, Ἀμστερδαμ, Ὁσλο, Παρίσι,
Λονδίνον, Στοκχόλμην).

Εἰσιτήρια καὶ πληροφορίες εἰς τοὺς Γενικοὺς Πράκτορας

ΑΛΛΑΛΟΥΦ & ΣΙΑ

ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 33 - ΤΗΛ. 27-784